

Nova zaobljuba delovnih ljudi in občanov Šaleške doline

Titovo Velenje pozna samo eno pot – Titovo pot

9. OKTOBER 1981. Datum, ki bo ostal z velikimi črkami zapisan v zgodovini sedaj Titovega Velenja, celotne Šaleške doline. Ta praznični petek je bila izpolnjena velika želja delovnih ljudi in občanov, saj je središče Šaleške doline dobilo novo ime – TITOVO VELENJE. S tem smo vsi prebivalci našega mesta trajno obeležili in ohranili osebnost in delo našega dragega maršala.

V petek, 9. oktobra se je točno ob 17. uri začela v domu kulture v Velenju slovesna seja vseh treh zborov skupščine občine Velenje, osrednja manifestacija ob poimenovanju mesta Velenje po tovarišu Titu in ob letošnjem občinskem prazniku Šaleške doline.

TITOVO VELENJE POZNA SAMO ENO POT – TITOVO POT – to sporočilo so v imenu vseh delovnih ljudi in občanov Titovega Velenja znova odločno sporočili delegati vseh treh zborov velenjske občinske skupščine v petek zvečer, ko so razglasili sklep o preimenovanju Velenja v Titovo Velenje.

Tea enkratnega dogodka so se v slavnostno okrašenih dvorani doma

kulture poleg delegatov vseh treh zborov skupščine občine, pionirjev-graditeljev novega Titovega Velenja in borcev udeležili tudi mnogi – visoki gostje – med njimi prvi komandant slovenske partizanske vojske, narodni heroj, član sveta federacije in častni občan velenjske občine Franc Leskošek-Luka, Lidija Šentjarc, Andrej Marinc, France Popit, Milan Kučan, Janez Zemljarič, Tone Bole, Mitja Ribičič, Vinko Hafner, Darja Colarič, Žika Vasiljevič, Ivan Dolničar in drugi.

Ko so člani rudarske godbe, pevci mešanega pevskega zbora Gorenje in moškega pevskega zbora Kajuh zaigrali in zapeli himno Hej Slovani, je delovno predsedstvo zavzelo svoj prostor. V delovnem predsedstvu so bili: Franjo Korun, Alojz Kikec, Tone Seliga, Nestl Zgank, Franc Trebše in Milan Krečič. Slavnostno zasedanje je vodil predsednik skupščine občine Franjo Korun.

Med drugim je dejal: „Čast mi je in vesel sem, da vas lahko pozdravim na današnjem slavnostnem zasedanju ob osrednji slovesnosti ob

praznovanju našega občinskega praznika in v trenutku, ko bomo uresničili našo daljno željo, da bo naše mesto, ki je delo naših rok, sprejelo in nosilo ime po velikem revolucionarju, borcu in voditelju tovarišu Titu.“

Nato je spregovoril slavnostni govornik Janez Miklavčič, sekretar komiteja občinske konference ZKS Velenje. Med drugim je dejal: „V vsem povojnem obdobju so bila srca ljudi Šaleške doline in naše občine le nekajkrat bolj polna radosti in sreče kot danes. To je bilo takrat, ko je bil med nami, v našem mestu, tovariš Tito in nam z nekaj preprostimi besedami potrdil in še trdneje začrtal vizijo našega razvoja. Takrat smo v njegovi bližini in ob njegovi besedi pozabili na vse žulje, na preliti znoj in odrekovanja. Vse to je nadomestil nov delovni polet. V radosti, ki je takrat polnila našo zavest, je tlela skrita želja, da bi nekoč naše mesto še tesneje povežali z imenom tovariša Tita. To željo smo dolgo nosili tiho v sebi. Svoje delo in pot našega razvoja pa smo zastavili tako, kot nas je usmerjala in vodila misel tovariša Tita. Današnji dan in ta slovesnost

sta priznanje, da je bila ta pot pravilna, zaprisega, ki smo jo zapisali v sklep o proglasitvi Titovega Velenja, pa zavezuje današnjo in bodoče generacije, da bodo to pot dograjevali in utrjevali.“

Prišel je najpomembnejši trenutek slavnostnega zasedanja. Tone Seliga, predsednik občinske konference SZDL, je prebral sklep o poimenovanju mesta Velenje v Titovo Velenje. Sledilo je dolgo in navdušeno ploskanje vseh v dvoranih nakar so godbeniki ob spremljavi pevcev zaigrali „Pozdrav Velenju.“

„Titovo ime, ki ga od danes za zmerom nosi vaše mesto pomeni veliko čast in priznanje. Ne le priznanje za znoj vaših rok, za pridnost graditeljev novega mesta, s tem imenom je povezana tisočletja trajajoča težka in trpka zgodovina ljudi Šaleške doline... Titovo Velenje prevzema polno odgovornost za varstvo te zgodovine in veličino naprednega izročila, ki ga je ustvarjalo trpljenje, žrtvovanje in boji prejšnjih rodov. Še posebej prevzema odgovornost za revolucionarno izročilo delavskega razreda in

Sklep o proglasitvi Titovega Velenja

Z ljubeznijo in zvestobo do velikih Titovih dejanj,
z neomajnim zaupanjem v Titovo pot,
z željo, da uspehe naše socialistične izgradnje
in svojo bodočnost trajno obeležimo s Titovim imenom,
smo se delovni ljudje in občani Velenja odločili,
da svoje mesto preimenujemo v Titovo Velenje.

Da odločitev je sprejeta skladno z določili
Zakona o uporabi grba, zastave in himne,
ter o uporabi podobe in imena Josipa Broza - Tita, zato

proglasa
Skupščina občine Velenje,
da je mesto Velenje
ob 40-letnici ostaje jugoslovanskih narodov in narodnosti,
na dan praznovanja občinskega praznika,
10. oktobra 1981 preimenovano v

Titovo Velenje

Delovni ljudje in občani, mladina in pionirji,
se obvezujemo, da bomo na vseh področjih izpolnjevanja in dela
častno izpolnjevali naloge, ki jih pred Titovo Velenje
postavlja samoupravna socialistična skupnost
Titove Jugoslavije.

Velenje, dne 9. oktobra 1981

Skupščina občine Velenje

njegove avantgarde, za junaške štrajke rudarjev in usnarjev, za borbena izročila prvih štajerskih partizanov, ki so prav v tem času pred štiridesetimi leti za nekaj ur osvobodili mesto Soštanj...“ je dejal nato med drugim v priložnostnem nagovoru Mitja Ribičič, predsednik republiške konference SZDL Slovenije.

V Šaleški dolini nosi danes skorajda sleherni objekt pečat rudarskega znoja. Zato so delegati sprejeli sklep, da podelijo letošnjo najvišjo nagrado občine Velenje – zlati grb kolektivu rudnika lignita. Na slavnostnem zasedanju je obrazložitev prebrala predsednica družbenopolitičnega zbora skupščine občine Velenje Marija Zužek, priznanje pa je delegaciji rudarjev izročil Franjo Korun. V

imenu rudarjev se je zahvalil Jože Aljaž in dejal, da je to veliko priznanje dodatna spodbuda za še večjo proizvodnjo in produktivnost ter krepitev samoupravnih družbeno-ekonomskih odnosov.

Združeni pevski zbori in godba so na koncu izvedli še krajši kulturni program, nato pa so udeleženci slavnostne seje odšli na Titov trg, delegacije občinske skupščine in vodstev družbenopolitičnih organizacij občine pa so ob zvokih žalne koračnice delavske godbe Zarja Soštanj položile vence in cvetje k spomeniku predsednika Tita.

Domače kulturno umetniške skupine so nato na trgu pred domom kulture izvedle priložnostni program in tudi tako izpovedale nezlomljivo ljubezen in pripadnost prebivalcev Titovega Velenja osebnosti in delu tovariša Tita.

Med slavnostnim zasedanjem

Obisk v spominskem centru Josip Broz Tito v Beogradu

Vzorno bomo izpolnjevali naloge

V soboto, 10. oktobra, je delegacija Titovega Velenja obiskala spominski center Josip Broz-Tito. Na grob predsednika Josipa Broza Tita je ob 10. uri položila venec in počastila njegov spomin.

V spominsko knjigo pa je delegacija, v kateri so bili Milan Štimac, Jože Tekavec in Silvo Koprivnikar, zapisala:

„Z ljubeznijo in zvestobo do Tvojih velikih dejanj,
z neomajnim zaupanjem v Tvojo pot, so se delovni
ljudje in občani občine Velenje odločili, da na
današnji dan, 10. oktobra 1981, preimenujemo svoje
mesto v Titovo Velenje.“

S ponosom in vzorno bomo izpolnjevali naloge, ki
jih pred Titovo Velenje postavlja samoupravna
socialistična skupnost Titove Jugoslavije!“

Rudnik lignita Velenje

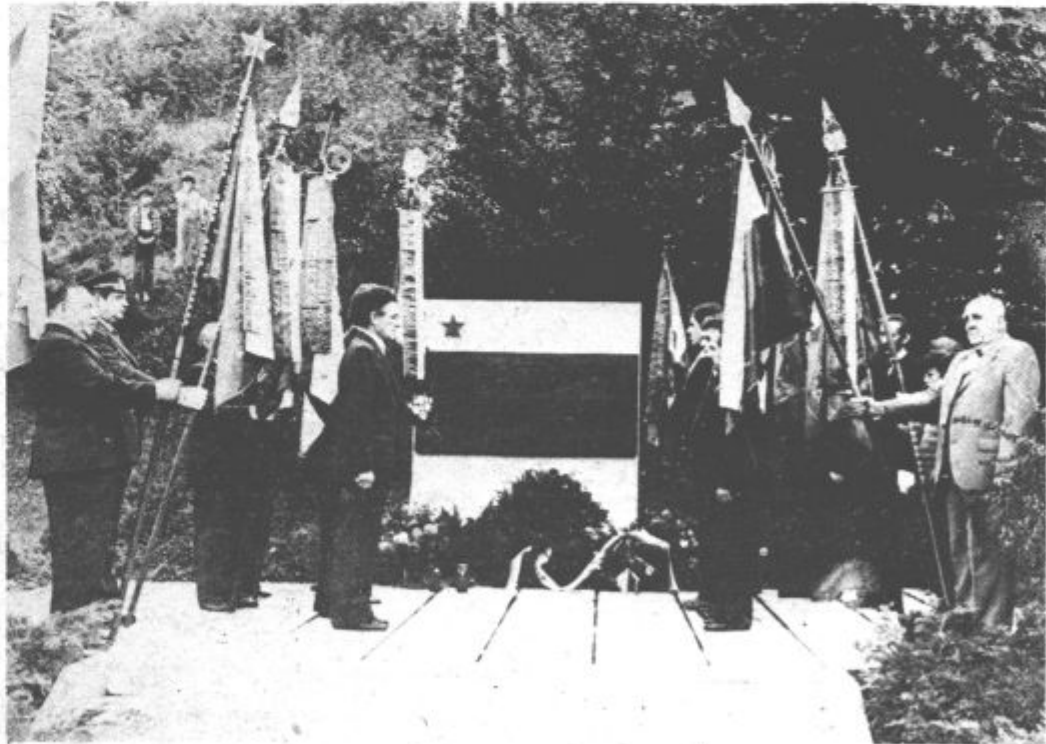
Še 979.300 ton lignita do letnega načrta

Preimenovanje Velenja v Titovo Velenje in praznik občine Velenje so rudarji iz Šaleške doline obeležili na svojstven način. Prizadevanjem v bitki za izpolnitev povečanega letnega delovnega načrta, to je izkopa 4.830.000 ton lignita, so dodali novo akcijo.

Ceprav sprva niso imeli predvideno delo v soboto, 10. oktobra, so odšli rudarji v jamo v vseh treh izmenah in nakopali 16.100 ton lignita. Tako so kar najbolj neposredno izrazili pripravljenost vseh delovnih ljudi in občanov Titovega Velenja in vse Šaleške doline, da bodo storili vse, da bi kar najbolj uspešno premagali težave in izpolnili zastavljene načrte.

Sicer so šaleški rudarji nakopali v mesecu oktobru, do 14. oktobra zjutraj, 199.700 ton premoga oziroma v poprečju 18.154 ton na dan, letošnja proizvodnja pa znaša 3.854.700 ton ali v poprečju po 17.763 tone na dan.

Do izpolnitve povečanega letnega delovnega načrta je tako manjkalo 14. oktobra zjutraj še 979.300 ton. Povečane planske naloge bodo torej dosežene ob povprečnem dnevnem izkopu 16.231 ton premoga. Upošteva se doseženo proizvodnjo v prvih desetih mesecih letos, ko so nakopali na dan po 17.763 ton premoga, je mogoče pričakovati, da bodo planske naloge ne samo dosežene, pač pa tudi presežene.

V četrtek 8. oktobra, na praznik Soštanj, je bila komemoracija pri spomeniku talcem. Delegacije so k vsem spominskim obeležjem v Soštanju položile vence. Odkrili so tudi spominsko ploščo Jožetu Lampretu na njegovi rojstni hiši, pred domom kulture, pa njegov doprni kip.

Govor sekretarja komiteja občinske konference ZKS Velenje Janeza Miklavčiča

Naše delo in pot je usmerjala in vodila misel tovariša Tita

Tovarišice in tovariši, dragi gostje!

Praznik občine Velenje nas spominja na dan, ko je pred štiridesetimi leti, v prvem letu krvave borbe našega naroda partizanska vojska dokazala, da se uresničujejo Cankarjeve besede »Narod si bo pisal sodbo sam«. Osvoboditev mesta Šoštanj je bilo dejanje, ki je vojaško in politično široko odjeknilo in je okupatorju jasno pokazalo, da je prišel v deželo, kjer so se hlapci zavedli svojih korenin.

Teh štirideset let, od trenutka vstaje slovenskega naroda, je bilo vseskozi napolnjenih z borbo. Komaj so izmučeni jugoslovanski narodi in narodnosti odložili puške po zmagi nad fašizmom, že je bilo treba znova v boj. Čakala so porušena mesta, nezorana polja, črni zidovi brez streh in izropane kašče.

Vendar so v izmučenih telesih bila srca, polna volje do življenja, svobode in izgradnje porušene domovine.

Tovariš Tito in partija sta z jasnimi mislimi usmerjala to izgradnjo. Tudi ljudje Šaleške doline — Šoštanj in takrat majhnega Velenja, so pričeli z obnovo in izgradnjo ob zastareli usnjarni in majhnem zastarelem rudniku. Velike količine črnega bogastva pod zemljo so izzvale zahtevo po večji izkoriščenosti in dajale upanje v prihodnost.

Tovariš Tito je še trdneje začrtal našo vizijo

V vsem povojnem obdobju so bila srca ljudi Šaleške doline in naše občine le nekajkrat bolj polna radosti in sreče kot danes. To je bilo takrat, ko je bil med nami, v našem mestu, tovariš Tito in nam z nekaj preprostimi besedami potrdil in še trdneje začrtal vizijo našega razvoja. Takrat smo v njegovi bližini in ob njegovi besedi pozabili na vse žulje, na preliti znoj in odrekjanja. Vse to je nadomestil nov delovni polet.

V radosti, ki je takrat polnila našo zavest, je tlela skrita želja, da bi nekoč naše mesto še tesneje povezali z imenom tovariša Tita. To željo smo dolgo tiho nosili v sebi. Svoje delo in pot našega razvoja pa smo zastavili tako, kot nas je usmerjala in vodila misel tovariša Tita. Današnji dan in ta slovesnost sta priznanje, da je bila ta pot pravilna, zaprisega, ki smo jo zapisali v sklep o proglasitvi Titovega Velenja, pa zavezuje današnjo in generacije v prihodnosti, da bodo to pot dograjevale in utrjevale.

Junaki boja so postali junaki dela

V prvi petletki je bila obnova in izgradnja energet-

skih objektov ena od glavnih nalog in prav v tej fazi je bila začrtana izgradnja sodobnejšega premočevalnika s kasnejšimi termoelektrarnami. In to je bil temelj kasnejšemu razvoju središča Šaleške doline in celotne občine.

Rudarji so sprejeli nalogo velikega povečanja proizvodnje in izgradnjo novega rudnika kot nalogo revolucije. Junaki boja so postali junaki dela. Z velikimi človeškimi napori, ob pomanjkanju opreme za proizvodnjo in izgradnjo, so dosegli zastavljene cilje. Pomanjkanje sodobnejših delovnih sredstev pa nadomestili z 20 in večkratnim udarništvom v jami.

Tone so postajale merilo človeške vzdržljivosti. Danes sede tukaj med nami junaki dela, pionirji izgradnje novega Velenja, rudarji, ki so takrat kot mladeniči dneve in noči prebili pod zemljo, da bi čimprej zgradili nov rudnik. Mnogih izmed njih ni več, ker so izgoreli v tem boju, vendar je ostalo njihovo delo.

Vsi ti napori niso bili zaman. Proizvodnja je bliskovito naraščala, odprt je bil nov rudnik, povečalo se je število zaposlenih.

Obnova in izgradnja nista zajeli le rudnika in mesta, temveč tudi ljudi v njem. Novi medljudski odnosi so temeljili na oblasti delavskega razreda in osnovna skrb te oblasti je bila skrb za človeka. Skupaj z narodi in narodnostmi Jugoslavije smo postavljali temelje novemu humanejšemu družbenemu sistemu — samoupravnemu socializmu.

Zato so smele misli, da namesto barakarskih rudarskih kolonij, blatnih poti in umazanih gostiln, zgradimo svetla in prostorna stanovanja, da se sonce in zelene površine med blokci postavijo nasproti jamskim poligonom, kmalu prevzele rudarje in začrtale nadaljnjo pot izgradnje novega mesta.

Spet so mladost in navdušenje ter delovne roke nadomestile stroje, iz dneva v dan se je spreminjala podoba doline. Redko posejane hiše so se izgubile med novimi stanovanjskimi blokci, poslovnimi zgradbami, kulturnimi ustanovami, šolami in vrtci.

Ko namenoma nekoliko obširneje govorim o tem obdobju izgradnje Velenja, obdobju, ko je udarniško delo pomenilo drugi »siht«, obdobju, ko so pesmi in zastave spremljale vsakodnevni refren: »Popoldan se dobimo«, ko je nastajala pesem »Graditeljem Velenja«, želim poudariti, da je bil v ospredju vsega človek in njegova zavest, da želi zgraditi boljše družbo.

Rudarji in delavci niso bili sami pri gradnji Velenja

Rudarji in delavci so bili tisti, ki so zavestno usmerili vse svoje delo v ustvarjanje nove družbe. Ta nova družba pa niso bili samo blokci in stanovanja, ulice in zelenice, ta nova družba je bila tudi razvijanje in poglobljanje samoupravljanja, krepitev oblasti delavskega razreda v načrtovanju in odločanju o delitvi dohodka, ustvarjanje odnosov, ki danes ločijo mezdne delavce od socialističnega samoupravljalca.

Res je, da v tej izgradnji rudarji in delavci Velenja niso bili sami. Skupni družbenoekonomski interesi širše družbe, vizija novega načina življenja ter entuziazem delavcev Velenja pod organiziranim vodstvom subjektivnih sil z zvezo komunistov na čelu, so privedli do današnje podobe Velenja. Prav celovit razvoj družbenega sistema, ustvarjanje demokratične družbe socialističnih samoupravljalcev, v kateri človek razvija družbo in družba oblikuje človeka, je tisto, kar je izbojevala revolucija in kar je ustvaril tovariš Tito. Te cilje smo in bomo v razvoju Velenja vseskozi nasledovali.

Velenje je postalo in se pričelo razvijati kot rudarsko mesto, vendar je logika družbenoekonomskega razvoja in spoznanja da rabimo za celovit razvoj, za zaposlovanje žena in za bodočo generacijo tudi drugo industrijo, pripeljalo do tega, da je ob energetskem gigantu začel nastajati drug gigant — tovarna gospodinjstva opreme, katere

delavci so s prav tako smelostjo in drznimi razvojnimi načrti dosegli silovit razvoj in ponesli ime Velenja tudi preko državnih meja in celo na druge celine.

Izjemno nagel razvoj proizvodnih sil, visoka stopnja zaposlenosti, ki ima svojo posebnost v prevladujočem deležu mladine in velikem številu zaposlenih žena, nadpovprečna produktivnost v rudarstvu in elektrokovinsko predelovalni industriji in smelost pri premagovanju vsakokratnih težav, so elementi, ki so v danih družbenoekonomskih razmerah razvrstili občino Velenje po narodnem dohodku na prebivalca iz nekdanj zaostale, nerazvite, v sam vrh slovenskih občin.

Razvijanje gospodarskega sodelovanja s tujino je med odločilnimi dejavniki, ki so vplivali na naš razvoj. Z doseženimi izvoznimi rezultati dajemo pomemben delež v Sloveniji in Jugoslaviji na področju vključevanja v mednarodno delitev dela.

S sodobnim mestom je rasel tudi sodoben človek

Usklajen in sočasen razvoj gospodarstva, šolstva, zdravstva, kulture, otroškega varstva, stanovanjskega in komunalnega standarda, je ena od osnovnih značilnosti razvoja in sedanje podobe mesta Velenja. In prav zato radi večkrat poudarjamo celovitost razvoja Velenja. Nikoli nismo menili, da je za delavca dovolj le tovarna in stanovanje, razvoj smo zastavili tako, da je s sodobnim mestom rasel tudi sodoben človek, širokih življenjskih pogledov, človek, ki lahko v sodobnem ustvarja še sodobnejše. Zato ni slučaj, da je bil med prvimi objekti v novem centru izgrajen čudovit dom kulture, ki so mu sledili še številni drugi objekti kulture in učenosti, športa in zabave. Dosedanji razvoj in doseženi rezultati so neizbrisni dokaz človekove zavesti — volje in ustvarjalnosti, ki se je lahko razvila le v pogojih demokratične ljudske oblasti in političnega sistema socialistične samoupravne demokracije.

Gospodarstvo Velenja prerasló regionalne in republiške meje

Velenje je danes eno pomembnih industrijskih in delavskih središč v Sloveniji, razvoj posameznih gospodarskih dejavnosti v Velenju pa

je že zdavnaj prerasel regionalne in republiške meje. Vse več organizacij združenega dela se poslovno, tehnološko in dohodkovno povezuje s sorodnimi organizacijami po vsej Jugoslaviji. Oblikujemo skupne razvojne načrte, izkušnje gospodarskega in tehnološkega razvoja prenašamo na nerazvita področja širom Jugoslavije. V tem prednjači kolektiv Gorenja, ki se je v svojem razvoju tudi samoupravno povezal v sestavljeno organizacijo z delovnimi organizacijami širom Jugoslavije. Tej usmeritvi sledi vedno več naših DO — novih nosilcev razvoja v občini.

DO Elektrostrojna oprema z REK uspešno sodeluje z drugimi OZD v proizvodnji hidravličnega podporja, TOZD Inženiring šoštanjskih termoelektrarn v projektiranju in gradnji energetskih objektov, Inženiring iz RSC v proizvodnji prehrabene tehnologije, GIP Vegrad ima svoje temeljne organizacije tudi v drugih republikah.

Uspehi v zaostrenih družbenoekonomskih razmerah

Delovni uspehi, ki jih v sedanjih, zaostrenih in družbenoekonomskih razmerah dosegajo velenjski delavci in rudarji, so tako odraz uspešno načrtovanih razvojnih nalog in zavestnih opredelitev delavcev. Rudarji vseskozi — tudi letos — dosegajo nadplansko proizvodnjo, delavci TEŠ zagotavljajo zanesljivo oskrbo z električno energijo, delavci Gorenja ustvarjajo izjemno visok delež v izvozu na konvertibilno področje, v katerega se vse bolj vključujejo tudi druge OZD, kot so Vegrad, Modni salon, Veplas.

Občani in mladina v krajevnih skupnostih skušajo v največji meri nadomestiti manjkajoča sredstva za hitrejši razvoj s prostovoljnimi delom. Samo lani in letos je bilo opravljenih več kot 55.000 prostovoljnih ur pri izgradnji telefonskega omrežja, cest, vodovodov in urejanju društvenih prostorov.

Novo konkretne oblike sodelovanja in povezovanja na gospodarskem in družbenem področju pogojuje tudi sodelovanje pobratenih občin Pucareva, Splita, Vrnjačke Banje, Subotice in Velenja. Poseben dejavnik pri vključevanju Velenja v gospodarski prostor in pri utrjevanju bratskih odnosov pa predstavljajo številni delavci iz drugih jugoslovanskih republik in

pokrajini ter njihove družine. Vsak četrti delavec ter vsak peti prebivalec Velenja je iz druge naše republike in pokrajine. Sožitje med delovnimi ljudmi in občani novega Velenja je lahko za zgled poglobljenega bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti.

Hiter industrijski razvoj Velenja seveda ni bil brez težav, vendar smo po vseh kriznih obdobjih še siloviteje zastavili nove naloge in z novimi delovnimi uspehi dokazovali, da uresničujemo vse tiste spodbujajoče besede in misli, ki nam jih je ob svojih obiskih v Velenju izrekal tovariš Tito. Čeprav smo daleč od tega, da bi idealizirali razmere, pa se vendar moramo jasno zavedati, da smo lahko samo z zavestnimi akcijami subjektivnih sil in le z razvijanjem samoupravljanja ter izgrajevanjem človeka samoupravljalca, dosegli tako intenzivni razvoj krajevnih skupnosti, v katerih je duh prostovoljnega dela in udarnišva še vedno močno gibalo razvoja.

Tovarišice in tovariši!

Čeprav je današnja slovesnost predvsem trenutek radosti ob priznanju, ki je izkazano delovnim ljudem in mestu Velenje za dosedanje delo, ne moremo mimo tega, da se ob vseh radosti in veselju ne spomnimo na sedanji družbenoekonomski trenutek, v katerem so vsa tista, zavest, navdušenje ter pripravljenost za delo, ki so vodila pionirje izgradnje Velenja, prav tako, če ne celo bolj potrebna. Gospodarska stabilizacija naše družbe, povečanje izvoza, večja produktivnost ter kvalitetnejši proizvodi, ob še hitrejšem razvoju samoupravljanja, so prav tako cilji, za dosego katerih moramo postajati udarniki, kjer mora kramp in lopato zamenjati znanje in visoko kvaliteten proizvod, ki bodo osvajali tuja tržišča, vendar navdušenje in entuziazem ne smeta biti nič manjša kot pri tistih, ki so s krampom in lopato ukrotili reko Pako, ob njenih bregovih pa ustvarili čudovito mesto.

Največje priznanje in velika obveza

Podpora in soglasje h predlogu, da naše mesto preimenujemo v Titovo Velenje, je bilo za nas največje priznanje, priznanje za prehojeno pot ter obveza za pot v prihodnost. Večje obveze si nismo mogli zadati. Obvezo o častnem izpolnjevanju naloge, ki jo pred Titovo Velenje postavlja samoupravna socialistična skupnost Titove Jugoslavije, smo zapisali v svečano listino o proglasitvi Titovega Velenja, vendar mora postati to obveza našega vsakodnevnega življenja, obveza vsake samoupravne delegatske odločitve. Obveza še intenzivnejše izgradnje oblasti delavskega razreda ter ohranjanja in razvijanja bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti, pa je tudi v naši odločitvi, da začnemo prvi z omejevanjem stroškov za velike prireditve. Upamo, da bodo našemu zgledu sledili tudi drugi.

Tovarišice in tovariši!

Dovolite, da na koncu v imenu vseh nas in v imenu prihodnjih generacij ponovim — TITOVO VELENJE POZNA SAMO ENO POT — TITOVO POT!

Najvišje priznanje občine Velenje so letos prejeli velenjski rudarji

Govor Mitja Ribičiča, predsednika republiške konference SZDL Slovenije

Velenjčani s ponosom povezujejo svojo zgodovino, življenje in delo z imenom prvega graditelja naše svobodne, samoupravne in neuvrščene Jugoslavije Josipom Brozom Titom

Naj najprej, povem, da je bil predlog delovnih ljudi in občanov Velenja, da svoje mesto imenujejo TITOVO VELENJE, v Socialistični republiki Sloveniji in naši javnosti sprejet z velikim odobravanjem. Seveda je mnogo slovenskih mest in krajev, v katerih bi ljudje prav tako kot Velenjčani s ponosom povezali svojo zgodovino, življenje in delo z imenom prvega graditelja naše svobodne, samoupravne in neuvrščene Jugoslavije. Kljub tej želji so v vseh naših občinskih organizacijah SZDL brez kakršnegakoli pomisleka sprejeli odločitev Velenjčanov kot nekaj naravnega. Na junijski 33. seji Predsedstva Republiške konference SZDL smo lahko ugotovili popolno soglasje s pobudo, da se nadaljnji razvoj Velenja trajno poveže z imenom Tita, to je z zmago socialistične revolucije in njeno največjo pridobitvijo — socialističnim samoupravljanjem. K temu soglasju in odločitvi je prav gotovo prispevalo tudi to, da gre za mlado mesto, ki se je iz majhnega trga razvijalo tako rekoč vzporedno z gospodarsko in kulturno rastjo naše republike in vzporedno z razvojem našega izvirnega političnega sistema od prvega delavskega sveta v vašem rudniku do današnje delegatske skupščine. Ta skupščina danes sprejema svoj sklep o poimenovanju na podlagi široke razprave v vaši frontovski organizaciji in vseh temeljnih organizacijah združenega dela, interesnih in krajevnih skupnosti velenjske občine. Tako se od današnjega dne dalje politično, gospodarsko in kulturno središče Saleške doline imenuje TITOVO VELENJE, pred nekaj leti odkrit Augustinčičev spomenik pa bo poslej simbolično izražal moč in neuklonljivo voljo delovnih ljudi Velenja za varstvo in razvijanje pridobitev narodnoosvobodilnega boja in socialistične revolucije.

Titovo ime — velika čast in priznanje

Tovarišice in tovariši!

Titovo ime, ki ga od danes za zmerom nosi vaše mesto, pomeni veliko čast in priznanje. Ne le priznanje za znoj

vaših rok, za pridnost graditeljev novega mesta, s tem imenom je povezana tisočletje trajajoča težka in trpka zgodovina ljudi Saleške doline, boji kmetov za staro pravdo proti tujim fevdalcem, boji proti germanizaciji in potiskanju slovenskega življa z naše zemlje, proti socialnemu izkoriščanju knapov in usnarjev, proti tuji in domači gospodi in za nacionalno in socialno prebujanje slovenskih delovnih ljudi, za enakopravnost majhnega naroda in človeka vredno življenje. Titovo Velenje prevzema polno odgovornost za varstvo te zgodovine in veličino naprednega izročila, ki ga je ustvarjalo trpljenje, žrtvovanje in boji prejšnjih rodov. Še posebej prevzema odgovornost za revolucionarno izročilo delavskega razreda in njegove avantgarde, za junaške štrajke rudarjev in usnarjev, za borbeno izročilo prvih štajerskih partizanov, ki so prav v tem času pred štiridesetimi leti za nekaj ur osvobodili mesto Šoštanj in bili znamenito bitko na Čreti, od tu pa krenili na znani brežiški pohod, ki je skupaj z veliko aktivnostjo gorenjskih partizanov in Dražgoško bitko zaustavil zločinske nacistične načrte po izselitvi tretjine slovenskih ljudi z okupiranega področja. To je izročilo partizanskega pesnika Kajuh in partizanskega duhovnika Lampreta, tradicija Graške gore z legendarno žrtvijo Saleških partizanov Pohorskega bataljona in s strahotnimi bitkami Štirinajste divizije v teh krajih. In prav tu na vašem območju v Topolšici je general Lühr podpisal kapitulacijo tistega dela nemške vojske, ki je štiri leta divjala in pobijala slovenske ljudi v teh krajih med Savo in Dravo. Takó Titovo Velenje tudi simbolizira pomen velike partizanske zmage slovenskega naroda, oblikovanje lastne in zvezne države, Socialistične republike Slovenije in federativne Jugoslavije.

Mesto je začelo rasti tudi z dotokom delavcev iz drugih republik in Titovo geslo o bratstvu in enotnosti je bilo treba v teh krajih preizkusiti in uresničevati v skupnem delu in življenju ljudi različnih narodnosti, kulture in ver.

Velenje — vzorec socialistične izgradnje novega gospodarskega in kulturnega središča

Razumljivo. Velenjčani ste najbolj ponosni na hitri povojni vzpon mladega me-

hodnost. Nadaljevati mora poslanstvo nosilca napredka pod Titovim imenom in postati mora nosilec odpiranja novih perspektiv v socialističnem razvoju z angažiranjem lastnih sil, ustvarjalnih sposobnosti lastnih ljudi in znanja v bitki za stabilizacijo za

Mitja Ribičič med govorom

sta, ki ga je predsednik Tito tako rad pokazal mnogim državljanom sveta. Velenje je nekakšen vzorec socialistične izgradnje novega gospodarskega in kulturnega središča. Velenjčani ste se prvi odločno uprli zamisli o graditvi nekakšne gole delavske kolonije s skupno kuhinjo in provizoriji. Dohodek Rudarsko elektroenergetskega kombinata, Gorenja, Vegrada in drugih delovnih kolektivov je ustvaril pogoje, da je začelo nastajati mesto na zeleni trati, uresničena je bila »velenjska pravljica« ob regulirani Paki z novim rekreacijskim središčem, sončnim parkom, šolami in vrtci. Titovo ime pa ne pomeni samo priznanja za doseženo, z žulji in znanjem ustvarjenega, z delom in prostovoljnimi akcijami priborjenega, biti mora tudi podbuda za naprej in velika družbena odgovornost za pri-

izvoz in za širjenje samoupravnih pravic in odgovornosti velenjskih delovnih ljudi in krajanov.

Drugačno ravnanje, zgled v naših stabilizacijskih prizadevanjih, avantgarda v razvoju našega samoupravnega socializma

Bitka za stabilizacijo pomeni novo etapo v razvoju našega socialističnega gospodarstva in za uveljavitev samoupravnih odnosov, pomeni sprostitve vseh do sedaj še neizkoriščenih in premalo upoštevanih potencialov lastnega znanja, maksimalno izkoriščanje našega naravnega bogastva, pomeni napredek, trdo in odgovorno delo, disciplino in upoštevanje medsebojne odvisnosti in povezanosti vse Jugoslavije.

Odgovornost, ki si jo nalagate s Titovim imenom po-

meni drugačno ravnanje, pomeni biti zgled v naših stabilizacijskih prizadevanjih, pomeni biti avantgarda v razvoju našega samoupravnega socializma. Socializma, ki zaupa ljudem odločanje, ki ne pozna lokalistične zaprtosti in egoizma, ki ne pozna blokavske zaprtosti in omejevanja nacionalnih in človekovih pravic, ampak goji sožitje med vsemi narodi sveta, medsebojno solidarnost, nevmešavanje, torej resnično prijateljstvo med narodi.

To so načela, ki jih je Tito uresničeval vse svoje življenje, načela, ki bodo vodila naše politike tudi v prihodnje.

Naš sistem se mora potrditi kot velika kohezijska moč naših narodov in delovnih ljudi

Časi, v katerih živimo in oblaki, ki se zgrinjajo z vseh obzorj tega sveta, tudi nad našo deželo, ne obetajo nič dobrega, še posebej ne tistemu, ki bi hotel brezskrbno živeti in lagodno delati dalje, kot da sveta ne pretresajo strahotne politične, socialne in gospodarske krize na vseh celinah in znotraj vseh obstoječih sistemov. To postavlja pred jugoslovansko samoupravljanje največji svetovni izziv in preizkušnjo. Potrditi se mora naš sistem kot velika kohezijska moč naših narodov in delovnih ljudi, kot učinkovito sredstvo za združevanje vseh sil dela in znanja, za premoščanje razlik v razvitosti, za solidarnostno premagovanje elementarnih in družbenih ujm. Predvsem pa mora samoupravljanje položiti zrelostni izpit v mednarodni delitvi dela, v odprtosti našega sistema, v utrjevanju naše zunanje ekonomske neodvisnosti. Naj vas tu spomnim na besede Tita, ko je dejal: »Neyhte, ki so divjale nad nami, nas niso omajale, marveč le še bolj okrepile zaupanje naših narodov v lastno moč in ustvarjalno sposobnost. Imeli smo blokade, suše, nacionalizme, notranje in zunanje pritiske.

Nismo se uklonili, ker smo vedeli kaj hočemo, ker smo bili prepričani v prihodnost izbrane poti, ker smo hoteli naprej, ker se nismo hoteli sprenevedati ob bremenih in težavah, ki so nas pestile, ker smo hoteli biti sami svoji.

Zavedali smo se, da sta za to potrebni državljanska odgovornost in patriotska zavest, množična opora delovnih ljudi. Zakaj bi danes ravnali drugače?»

Kot punčico svojega očesa moramo varovati pridobitve Titove epohe, pridobitve NOB in samoupravljanja, pravico do lastne poti in neodvisno, neuvrščeno vlogo Jugoslavije

Naj ob koncu svoje priložnostne besede vsem delovnim ljudem Titovega Velenja in vaše občine čestitam vaš občinski praznik, s katerim praznujete ponosno in samozavestno tudi obletnico vstaje jugoslovanskih narodov in ustanovitve Osvobodilne fronte slovenskega naroda.

Razdobje, ki smo ga pod Titom živeli po partizanski zmagi je bilo za vsakega od jugoslovanskih narodov in narodnosti najdaljše razdobje v njegovi zgodovini, ki ga je preživel v miru, ustvarjanju in sreči. Mirna graditev, ho-tranje-politična trdnost in enotnost je bila velikega pomena za vsakega od nas in za vso našo Domovino. Zato moramo kot punčico svojega očesa varovati pridobitve Titove epohe, pridobitve NOB in samoupravljanja, pravico do lastne poti in neodvisno, neuvrščeno vlogo Jugoslavije.

Titograd, Titovo Užice, Titov Veles, Titova Korenica, Titov Drvar, Titovo Velenje in druga Titova imena krajev, tovarn in šol širom Domovine naj tudi prispevajo s svojim zgledom in delom k temu, da bomo tudi v bodoče kos vsakršni preizkušnji, ali nakani naperjenji proti svobodi naših narodov in sreči tistega rodu, ki bo jutri v svoje roke prevzel zmagovito Titovo zastavo proletarske revolucije.

V dvorani doma kulture v Velenju so se pretekli petek popoldne zbrali delegati skupščine občine Velenje, borci in drugi višoki gostje ter z velikim navdušenjem sprejeli sklep o preimenovanju Velenja v Titovo Velenje.

Med občani Titovega Velenja

„Navdušujeta nas ponos in odgovornost!“

Po slovesni seji skupščine, ko smo Velenje preimenovali v Titovo Velenje, so o tem pomembnem dogodku nekateri občani povedali:

ZOFKA MIKLAVŽINA

Mesto Velenje je zrastle z delom naših rok. Gradili smo ga udarniško in veselili smo se njegovega hitrega in uspešnega razvoja. Prav nič nam ni bilo pretežno. Kot prva ženska sem se udeležila tudi udarniškega dela v jami, saj sem se zavedala, kako pomembno je za hiter razvoj naše občine, da rudarji nakopljajo dovolj premoga. Kasneje pa ssem sodelovala takorekoč pri vseh udarniških akcijah. Zares ni bilo lahko, pa smo bili kljub temu nadvse zadovoljni, ko smo videli

Jakob Javornik

som z vso odgovornostjo bomo nosili to ime.»

MARIJANA ŠTEMBERGER

»Pred petnajstimi leti, ko sem prišla v Velenje, je bilo to mesto sicer že precej razvito, vendar pa so ravno takrat tukaj še zelo veliko delali udarniško. Če se ozrem na tih petnajst let, lahko ugotovim, da se je v tem času v našem mestu zelo veliko spremenilo. Razvoj je bil tako uspešen, da menim, da ne

Zofka Miklavžina

sadove svojega dela. Mesto je postajalo vse lepše, vse bolj urejeno. Vedeli smo, da je k temu prispeval sleherni izmed nas in to nas je navdajalo s ponosom. Še danes sem ponosna, da sem sodelovala pri izgradnji enega najlepših mest v Jugoslaviji in tudi danes, čeprav nisem več v najboljših letih, bi se prav rada udeležila udarniškega dela, da bi tako prispevala k temu, da bi bilo mesto tudi danes lepo.

Z velikim ponosom sprejemam vest, da živim odslej v Titovem Velenju, saj je to nagrada za naš trud v preteklih letih.»

CIRIL ŠMON:

Tita smo imeli vsi tako zelo radi. Bil je naš velik vodja in vzornik. Z ramo ob rami se je boril z borci

Ciril Šmon

drugih držav, ga je pokazal kot uspešen razvoj socialističnega mesta, saj se je razvilo po vojni. Mislim, da smo si to veliko ime zaslužili. Sedaj, ko smo prebivalci Titovega Velenja, pa se bomo morali svojih dolžnosti še bolj zavedati, še bolj dosledno bomo morali hoditi po poti, ki nam jo je začrtal tovariš Tito.»

JAKOB JAVORNIK:

»Sem upokojeni rudar. Takoj po vojni sem se vključil v udarniška dela za izgradnjo novega Velenja. Veliko smo delali v tistih časih, s ponosom pa lahko ugotavljamo tudi, da smo veliko naredili. Iz nič je zrastle novo, sodobno mesto, katerega smo danes med narodnoosvobodilno vojno za boljši jutri, boril pa se je tudi kasneje. Njegove ideje nas bodo vodile tudi v prihodnje.

Zelo skrbno je Tito spremljal tudi razvoj našega mesta, ki ga je obiskal večkrat. Svojim gostom iz preimenovali v Titovo Velenje. Na to smo prebivalci naše občine zelo ponosni, saj smo prav vsi ljubili in spoštovali našega velikega predsednika Tita. S pomo-

stori vse, da se bo naše mesto še naprej uspešno razvijalo. Ob tem pa ne smemo pozabiti tudi na to, da bo v Titovem Velenju res lepo.

Ivana Jevšek

Torej nam mora biti skrb za okolico ena najpomembnejših nalog.»

JANEZ MRAVLJAK

»Današnji dan je za Velenjčane praznik. Preimenovanje v Titovo Velenje je prav gotovo nagrada za uspešno delo v preteklih letih, ko smo iz nič zgradili sodobno mesto, na katerega je bil ponosen tudi tovariš Tito, ki nas je pogosto obiskoval.

»Sem iz rudarske družine. Rudar je bil moj oče in spominjam se v kakšnih pogojih smo živeli včasih

Janez Mravljak

in kako živimo danes rudarji. Na to kar smo dosegli, smo lahko upravičeno ponosni.»

KAREL URANJEK

»Nositi Titovo ime je velika čast, da tudi odgovornost, saj bomo morali biti drugim za vzgled. Sicer pa sem prepričan, da to ne bo težko, saj smo bili to že v preteklosti. Prednjačili smo v dobri organiziranosti, posebej pa smo bili znani po udarniških akcijah, ki smo jih zelo uspešno izvajali na našem področju in z njimi dosegali izredne rezultate. Z malo denarja smo veliko naredili. Posebej pa ni potrebno poudarjati, da delo tudi združuje ljudi.

Karel Uranjek

jih povezuje med seboj. Med dobrimi znanci oziroma prijatelji pa je tudi delo in življenje mnogo bolj prijetno.»

ALBIN MEDVED:

»Zame osebno je velika nagrada za vse, kar sem delal v preteklih letih in po vojni to, da smo naše mesto preimenovali v Titovo Velenje. Po vojni je bil tukaj samo rudnik in rudarji smo lahko upravičeno ponosni, da smo največ prispevali k hitremu razvoju Titovega Velenja. Ko je narastla

potreba po premogu, je nastala potreba tudi po stanovanjih in drugih objektih, da bi se rudarji v mestu kar najbolje počutili, se razvedrili in nabrali novih moči. In vse to smo zgradili. Zakaj po-

Albin Medved

tem tudi na to ne bi bili ponosni. Velenje je sad našega dela. Veliko smo delali, a vsceno bili nadvse zadovoljni, saj smo z radostjo v srcu opazovali, kako raste novo mesto. Danes pa s ponosom sprejemamo odločitev, da se naše mesto preimenuje v Titovo Velenje.»

JANEZ AVBERŠEK:

»Po vojni, ko smo pričeli z izgradnjo novega Velenja tako rekoč iz nič, je bil za nas vsak dan pomemben. Vsak dan se je tukaj zgodilo kaj novega, kaj pomembnega. Z radostjo v srcu smo v našem mestu pričakovali prvi obisk tovariša Tita, še bolj smo bili veseli vseh njegovih naslednjih obiskov. S ponosom smo mu pokazali, kaj smo uspeli v našem mestu v nekaj letih doseči. Tudi tovariš Tito je bil navdušen nad našimi uspehi. Danes pa je za Velenje nadvse pomemben dan. Preimenovanje je prav gotovo potrditev naših pravih usmeritev v preteklosti, potrditev naših

Janez Avberšek

velikih dosežkov. Pa ne le to. To so tudi nove obveze. V našem mestu se moramo zavedati, da bomo tudi v prihodnje storili vse, da bomo veliko ime, ki smo ga sprejeli, tudi opravičili.»

Ob občinskem prazniku in preimenovanju Velenja

Priznanja in nagrade občine

Na priložnostni slovesnosti v knjižnici kulturnega centra Ivan Napotnik je predsednik skupščine občine Velenje Franjo Korun podelil občinska priznanja in nagrade. Kot smo že poročali v prejšnji številki, sta nagrado 8. oktober prejela Miha Kroflič in Ciril Pilič, srebrni grb občine Velenje mesto Šoštanj, Termoelektrarne

Šoštanj in Ivo Jamnikar, nagrado Karel Destovnik-Kajuh pa Irena Foit, Saleška folklorna skupina Koleda in kolektiv osnovne šole Miha Pintar-Toledo; Zlati grb občine Velenje so podelili na slavnostni seji skupščine občine kolektiv Rudnika lignita Velenje.

Razstava: Obiski tovariša Tita

Ob prazniku občine Velenje in v počastitev preimenovanja našega mesta so v galeriji knjižnice Ivan Napotnik odprli razstavo fotografij o obiskih tovariša Tita v Šaleški dolini.

Avtor fotografij je Volbenk Pakj. Filatelist Valter Demšar pa je razstavil zanimivo zbirko zramk s portreti predsednika Tita in poštnih žigov.

Odkritja doprsnega kipa Jožeta Lampreta so se udeležili poleg domačinov in predstavnikov družbenopolitičnega življenja ob-

čine Velenje tudi številni predstavniki političnega in verskega življenja republike

Šoštanj

Odkrili doprsni kip Jožetu Lampretu

Šoštanjčani so tudi letos nadvse svečano proslavili svoj krajevni praznik, ki ga praznujejo v spomin na uspešen partizanski napad na mesto Šoštanj 8. oktobra 1941 leta ter v spomin na deset zapornikov, ki so jih Nemci zaradi tega napada dva dni kasneje v tem kraju ustrelili.

Tako kot vsako leto so prejšnji četrtek pripravili kome-

morativno svečanost pri spomeniku talcev, ter ob tej priložnosti obudili spomina na dogodke izpred štiridesetih let.

Številnim domačinom in gostom je v imenu krajevnega skupnosti spregovoril Karel Kordež, učenci osnovnih šol, Saleški oktet ter godba Zarja pa so sodelovali v kratkem kulturnem programu. K vsem

spominskim obeležjem NOV v Šoštanju so položili vence in se na ta način spomnili padlih za svobodo.

Po komemorativni svečanosti so se vsi sdeleženci napotili k hiši naprednega slovenskega duhovnika in revolucionarja, Šoštanjčana Jožeta Lampreta. Na hiši so odkrili spominsko ploščo. Na Lampretovem trgu, pred zdravstvenim in kulturnim domom v Šoštanju, pa je bila velika svečanost ob odkritju doprsnega kipa Jožeta Lampreta.

Tega odkritja so se udeležili številni gostje med katerimi so bili predstavniki družbenopolitičnega in verskega življenja republike, o Jožetu Lampretu, verskemu referentu in pohodniku 14. divizije pa je spregovoril njegov soborec Ivan Dolničar, generalni sekretar predsedstva SFRJ, ki je tudi odkril doprsni kip pred domom kulture v Šoštanju.

Podrobno je opisal njegovo življensko pot in njegovo napredno delovanje, ki se je pričelo že pred vojno, nadaljevalo med narodnoosvobodilnim bojem, svojim načelom pa je Jože Lampret ostal zvest tudi po vojni. Svoj govor pa je Ivan Dolničar sklenil z naslednjimi besedami:

»Vedno nam bo ostal v spominu pisatelj, publicist, aktivist in eden od idejnih nosilcev slovenskega krščanskega socializma ter aktivist Osvobodilne fronte slovenskega naroda, duhovnik, ki je vedno ostal tesno povezan s svojim ljudstvom in narodom, partizan, hrabri borec 14. divizije.«

Po svečanih govorih je bil priložnostni program, v katerem so sodelovali člani delavske godbe Zarja Šoštanj, recitatorji amaterskega gledališča Velenje, in pevski zbor Svoboda Šoštanj.

O Jožetu Lampretu je spregovoril Ivan Dolničar

Plakete najzaslužnejšim

Krajevna skupnost Šoštanj je na svečani seji skupščine krajevnega skupnosti, SZDL in družbeno političnih organizacij v sredo, 7. oktobra, na predvečer krajevnega praznika, v domu kulture podelila najzaslužnejšim bronaste plakete mesta Šoštanj s pismenim priznanjem.

Za uspešno dolgoletno sodelovanje s krajevno skupnostjo Šoštanj, kakor tudi v številnih družbeno političnih organizacijah so plakete prejeli: Vzgojno var-

stveni zavod, Društvo upokojencev Šoštanj, Dušan Janežič, Matjaž Natek in Lovro Praznik. Plakete je podelil s krajšo utemeljitvijo predsednik skupščine krajevnega skupnosti Martin Primožič. Ob tej priložnosti so najzaslužnejšim aktivistom podelili tudi bronasta priznanja OF za dolgoletno delovanje v socialistični zvezi, katere jim je podelil njen predsednik Franc Pečovnik. Za to priložnost so izvedli tudi lep kulturni program.

V. K.

Nova avtopralnica

Avtopralnica je za Velenje izredno pomembna pridobitev

V počastitev občinskega praznika so delavci delovne organizacije Avtopark Velenje slovesno predali namenu novo avtopralnico, ki je za vse občane kot delovne organizacije izredno velika pridobitev. Sestavlja jo pralnica za osebne avtomobile ter za avtobuse in tovornjake. Na uro lahko perejo od 30 do 90 osebnih vozil oziroma 110 avtobusov ali tovornjakov. Pralnica je izredno dobro tehnično opremljena, poleg osnovnega pranja vozil pa nudijo tudi pranje podvoza in zaščito avtomobila z voskom.

Investicijska vrednost tega objekta znaša okoli 150 milijonov dinarjev vključno z ureditvijo okolice. Omeniti je potrebno, da so pri tem bančna sredstva udeležena le v višini 25 odstotkov.

Kot je na otvoritvi v svojem govoru omenil direktor delovne organizacije Avtopark Marcel Medved, so delavci te delovne organizacije posnemali izkušnje iz pionirskih časov gradnje novega Velenja in v obliki udarniškega dela vgradili v ta objekt preko tisoč delovnih ur. S takšnim načinom dela pa bodo nadaljevali tudi v prihodnje.

Pralnica predstavlja pomembno pridobitev, vendar pa v avtoparku poudarjajo, da bo pravo vrednost dobila v okviru celotne ponudbe,

ki jo bodo v kratkem lahko nudili občanom. Storili bodo vse, da bodo še kvaletetneje opravljali prevoze, pripravljajo vse potrebno za izvajanje tehničnih pregledov, remonta in servisnih uslug na področju vzdrževanja vozil z motorji z notranjih izgorevanjem ter prodajo vozil in rezervnih delov.

Šalek Gorica

Šola bratov Mravljak

Šola nosi ime po znanih partizanskih bratih Mravljak

Ena pomembnih pridobitev, ki smo jo v naši občini predali namenu ob občinskem prazniku, je tudi nova osnovna šola bratov Mravljak v Titovem Velenju. Šola je bila zaradi velike prostorske stiske na vseh šolah v našem mestu še kako potrebna.

Objekt, katerega so predali namenu pretekli četrtek, je gradil velenjski Vegrad, z denarjem, ki ga delavci v naši občini združujejo za investicije osnovnošolskih prostorov in s sredstvi samopriskevka. Šola je resnično takšna, da smo lahko nanjo ponosni. Ima 24 zgradbeno opremljenih učilnic in ostale potrebne prostore v skupni površini preko 5 tisoč kvadratnih metrov. Vseh šol namenjenih površin pa je preko deset tisoč. Takšne prostorske možnosti dajejo učiteljem in učencem te šole odlične možnosti za delo, ki poteka na tej šoli v celodnevni obliki. Kot je poudaril predsednik skupščine izobraževalne skupnosti Franc Avberšek v priložnostnem govoru ob otvoritvi šole, stojijo pred nami pomembne naloge, saj moramo dobre pogoje osnovnošolskega izobraževanja obdržati oziroma jih še izboljšati. Doseči je potrebno to, da bodo kar najhitreje vse šole v občini delovale pod približno enakimi pogoji. Z izgradnjo nove šole nam je uspelo v celodnevno obliko dela vključiti že 32 odstotkov vseh osnovnošolcev. Naš cilj pa mora biti, da v kar najkrajšem času zagotovimo na vseh šolah prehod na takšno obliko dela. Še bolj kot doslej se mora uveljavljati povezovalne šole z okoljem. Le takšna šola, ki bo močno povezana z združenim delom in krajevno skupnostjo, lahko predstavljala čvrste temelje usmerjenemu izobraževanju. Takšna šola pa bo tudi porok, da bomo na osnovi raz-

voja in lastnega znanja dobili strokovno in družbenopolitično osveščena ter delavna delavca in občana.

Franc Avberšek je v svojem govoru opozoril tudi na to, da moramo pri nadaljnjem razvoju celodnevne šolskega upoštevati, da bo obdobje, ki je pred nami, stabilizacijsko, in da bo materialna osnova za dodatni program omejena.

Zaradi tega se postavlja vprašanje, ali bo možno vztrajati na začetnih investicijah, ki pa bi bile nujno potrebne. Upoštevati namreč moramo tudi to, da celodnevna šola ni le boljša, temveč tudi za približno tretjino dražja oblika dela. To pa bo seveda zaostriло prehod vseh šol na to obliko dela. Še naprej bomo morali vztrajati pri zagotavljanju vseh potrebnih materialnih možnosti, ki bodo omogočale takšno vsebino dela, kot smo si jo zamislili. Zavedati se namreč moramo, da so vlaganja v izobraževanje najboljše naložbe, ki se nam bodo vsem bogato obrestovala. Zaradi tega bi se morali vlaganjem v izobraževanje odpevati resnično nazadnje.

Predno so šolo predali namenu so pred osnovno šolo bratov Mravljak učenci pripravili prisrčen kulturni program, predsednik skupščine izobraževalne skupnosti pa jim je zaželel, da bi v tej šoli pridobili kar največ znanja. Tudi učiteljem je zaželel pri njihovem delu kar največ uspehov in izrazil prepričanje, da bo ta šola vzor revolucionarne, socialistične, samoupravne šole in, da bodo vsi ob pomoči družbene skupnosti nadaljevali svetle tradicije izbojevanje pod vodstvom KPJ in tovariša Tita v NOB, katere udeležena sta bila tudi brata Mravljak, katerih ime nosi ta šola.

Visoka obratovalna sposobnost

25-let Termoelektrarn

V Termoelektrarnah Šoštanj so prejšnji petek proslavili 25. letno delovanje. Slavnosti sta se udeležila tudi Franc Leskošek-Luka in Tone Bole, slavnostni govor pa je imel predsednik republiškega komiteja za energetiko, industrijo in gradbeništvo Marko Vraničar, ki je izrekel priznanje kolektivu za njegov prispevek pri razvoju gospodarstva naše države. Poudaril je tudi, da je stalna in čvrsta povezanost šoštanskih termoelektrarn in rudnika lignita Velenje omogočila, da so Termoelektrarne Šoštanj eden od stebrov slovenske energetike, ki krije skoraj polovico slovenskih potreb po električni energiji. Šoštanskemu kolektivu je izrekel še zahvalo za visoko obratovalno sposobnost, ki je dokaz zaviljive delovne zavesti tega kolektiva.

Izvršni svet skupščine občine Velenje

Podelili priznanja

Ob prazniku občine Velenje — 8. oktobra je izvršni svet skupščine občine Velenje podelil naslednja priznanja.

Za uspešno in prizadevno sodelovanje pri razvoju občine Velenje:

Vlado Crešnik, Celje, Jože Deberšek, Ljubljana, Zoran Vudler, Celje, Vinko Jagodič, Celje

Za sodelovanje med pobratenskimi občini oziroma partnerskimi kolektivi:

Slavko Jankovič, Vrnjačka Banja, Dušan Veselinovič, Split, Viljem Vovk, Piran

Društvom in organizacijam za večletno uspešno delovanje:

Nogometni klub Smartno ob Paki, Strelska družina Mrož Velenje, Čebelarstvo društvo Mlinšek Velenje, Aeroklub Ve-

lenje, Planinsko društvo Velenje.

Za uspešno družbenopolitično delo v krajevnih skupnostih:

Rudi Mešič, Skorno — Florjan, Angela Vutkovič, Velenje, Mitja Lap, Velenje.

Za izredni športni dosežek v letu 1981:

Stane Miklavšina, Vlado Mešič

Skupini pri projektiranju in razvoju robotike v procesu tehnologije zamrzovalnikov

Delovnim organizacijam za izredne delovne dosežke:

Modnison Velenje, REK — Delovna organizacija Elektrofilski elementi Šoštanj, REK — DO Plastika Velenje

Za amatersko likovno ustvarjalnost:

Mišo Skornšek, Velenje, Tine Kumer, Šoštanj

Vlak bratstva in enotnosti

Vezi se ne bodo nikoli pretrgale

Ob dveh pomembnih jubilejih, 40-letnici prvega transporta slovenskih izseljencev v Srbijo in 20-letnici prvega vlaka bratstva in enotnosti, je v nedeljo, 11. oktobra, iz Slovenije krenil na pot proti štiridesetim srbskim občinam, letošnji vlak bratstva in enotnosti.

K ostalim potnikom so se na železniški postaji v Celju,

priključili še nekdanji pregnanci, kakor tudi novi prijatelji srbskih vrstnikov, Titovega Velenja in Mozirja. Obiskali bodo svoje srbske gostitelje občin: Vrnjačka Banja, Titovo Užice, Gornji Milanovac in Čuprijo, kjer bodo pri njih ostali kot gostje vse do 15. oktobra, ko se bo vlak vrnil v Slovenijo.

Stike prenesli tudi na otroke

Da bi kaj več izvedeli, kakšne vezi jih vežejo in s kakšnimi občutki gredo na to prijetno pot smo nekatere od njih, pred odhodom vlaka, obiskali. Najprej smo se odpravili k družini Ficzo v Salek, ki ima že dalj časa tesne in prijateljske stike s

potovanje prijetno in veselo, ter da bo vzdušje ob našem prihodu prav tako veličastno in nepozabno. Rada fotografiram zato bom napravila čimveč posnetkov s tega obiska pri srbskih prijateljih. »

VESELIMO SE SREČANJA Z DRUŽINO PETROVIČ

Tudi družina Dobnik, in sicer: Albert, Danica in Albert mlajši, so se tisti čas, ko smo jih obiskali, že pripravljali za odhod k prijateljem v Titovo Užice. Ker je to njihov prvi obisk k srbskim gostiteljem, je bilo pričakovanje na ta nevsakdanji dogodek toliko večje.

Naš sogovornik Albert Dobnik, starejši, sicer referent službe varstva pri delu v Gorenju, nam je najprej povedal kako so navezali prijateljske stike z družino Petrovič. Med mnogimi družinami, ki so bile v času vojne vihre pregnane iz Slovenije v Srbijo, je bila tudi družina Mele, ki jo je pot pripeljala v Titovo Užice k srbski družini Petrovič, katera jih je nad vse prijazno sprejela. Kmalu po prihodu v to srbsko mesto se je Meletova družina povečala še za enega člana, in sicer rodila se jim je hčerka Maruša. Po koncu vojne so se, kot mnogi drugi, vrnili v Slovenijo, vendar pa s srbskimi prijatelji niso pretrgali stikov. Nasprotno, utrdili so jih, in to predvsem z občasnimi obiski.

»Tako je naneslo, da je v lanskem letu Maruša Mele, sedaj poročena Golavšek, sicer pa naša dobra in iskrena prijateljica, k nam pripeljala družino Petrovič, ki je bila tisti čas na obisku v Sloveniji. V dveh dneh, kolikor so bili naši gostje, so se počutili prijetno, saj smo jim izkazali kar največjo pozornost. Razkazali smo jim Titovo Velenje in njegovo okolico, posebej pa jih je zanimala zgodovina in nastanek tega tako hitro rastočega mesta. Skratka, bili so prijetno presenečeni nad vsem, kar so lahko videli in tako kratkem času. Ob slovesu so izrazili željo, da jih tudi mi kaj kmalu obiščemo. Seveda povabila, nisimo jemali preveč resno, bili pa smo pred dnevi prav prijetno presenečeni, ko smo od družine Petrovič prejeli pismo, z željo naj

Albert Dobnik

jih, obiščemo ob letošnjem vlaku bratstva in enotnosti. Sprva smo bili močno presenečeni, saj nisimo mogli verjeti, da je povabilo resnično za nas. Sedaj ko je že vse nared, da odpotujemo v Srbijo, smo še vedno prijetno vznemirjeni, saj pričakujemo s tega potovanja veliko prijateljskih dogodkov. Naša želja je tudi, kar najbolj spoznati Titovo Užice, ki prav tako nosijo ime po velikemu vseh časov, tovarišu Titu. Zraven bomo za vsakega ponesli tudi skromna darila, značke, prospekte nekaterih delovnih organizacij, knjigo o Titovem Velenju in drugo. B. Mugerle

Najlepše, kar človek lahko doživi

Vlak Bratstva in enotnosti že dve desetletji utrjuje tovarištvo, bratstvo in globoko prijateljstvo, sklenjeno v najtežjih dneh naše revolucionarne preteklosti med izseljenimi slovenskimi in gostoljubnimi srbskimi družinami. Bratske vezi, stikane med vojno, se krepijo že vsa povojna leta, še naprej pa jih zvesto utrjujejo tudi nove generacije. Prislunhili smo krajši pripovedi letošnjim štirim udeležencem letošnjega jubilejnega Vlaka bratstva in enotnosti.

IVAN PAVLIN iz Mozirja:

»Spomini so seveda še vedno živi in nikoli ne bodo zbledeli. Okupatorji so kmalu po začetku vojne zaprli mojega očeta in sestro, ostale člane družine pa so izselili julija 1941. Najprej so nas odpeljali v meljsko vojašnico v Mariboru in od tam v Brestanico, kjer smo se srečali z očetom in sestro. Transport z vsemi izseljenci je od tam krenil preko Sarajeva do Srbije, v Vrnjačko Banjo. Tam so nas pričakali domačini. Prtljago so naložili posebej, nas pa so z vozovi zapeljali do hotela in nam tam pripravili skupno kosilo. Prijateljske vezi so se pričele tkati takoj.

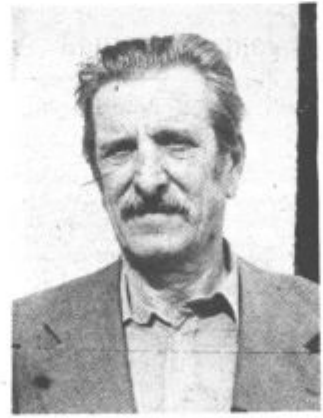
Kakšnih 100 izseljencev, med njimi sem bil tudi sam, se je nato naselilo v enem samem poslopju. Združeni v nesreči seveda nismo ničesar prepustili slučaju. Takoj smo uredili skupno kuhinjo, uvedli dežurstvo in čiščenje skupnih prostorov. Že 15 dni po prihodu v Srbijo sem se zaposlil v čevljarški delavnici. Gospodarja so Nemci že pred tem odpeljali v taborišče. Kaj hitro sem se prilagodil novim krajem in ljudem ter navezal stike z vrstniki. Tako sem se včlanil v tamkajšnje nogometno društvo Goč, popravil sem jim nogometne čevlje in se udeleževal rednih sestankov. Še posebej sem bil v zvezi s tem vesel v lanskem letu, ko so mi v tem klubu ob 40-letnici ustanovitve podelili priznanje z diplomom.

Hrano smo si zagotavljali s pomočjo okoliških kmetov iz vasi Lipova in naša družina še posebej s pomočjo družine Babič. Ženske so jim pomagale pri delu na polju in dobri domačini so z nami delili hrano in druge dobrote. Kasneje sem se preselil v sanatorij Živadnovič, kjer je bila mama kurjač, pa tudi sestra je bila zaposlena. Starši so v teh krajih ostali do konca vojne, sam pa sem gostoljubje teh ljudi užival do vstopa v partizane, jeseni leta 1944.

Najprej sem bil borec 1. proletarske brigade in kasneje 1. slovenskega bataljona, ki je bil v sestavi 1. krajiške brigade. Kasneje smo Slovenci iz Slavonskega broda preko Madžarske krenili do Murske Sobote, kjer smo ustanovili 1. prekmursko brigado. Udeležili smo se vrste borb okrog Konjic in drugod, v Štorage pa smo razorožili 42.000 Nemcev. Kasneje sem bil na komandi mesta Celje in na koncu v 14. diviziji. Član SKOJ sem bil od leta 1943. Mladi smo utrjevali stike z domačini in z vsemi izselje-

nimi rojaki, veliko pa smo prebrali tudi literaturo, ki smo jo prejeli iz Kruševca.

S koncem vojne in z vrnitvijo na naše domove stiki s srbskimi brati niso minili. Vsa leta po vojni si dopisujemo, obiski se vrstijo eden za drugim, tako v Srbiji, kot v Sloveniji, vedno pa sodelujemo tudi na Vlaku bratstva in enotnosti. Sicer pa je sploh nemogoče, da bi se naše vezi prekinile. Sklenjene so bile v

Janez Klemenak

hudih časih, pa je vendarle spomin nanje tako lep, da se ga z besedo sploh ne da opisati. Ti dobri ljudje so z nami delili vse, sprejeli so nas kot brate in sestre in to smo še danes, tudi mladi iz druge generacije. Tako bo tudi v prihodnje. Spominov na tiste dni in tudi lepote današnjih srečanj se ne da opisati, to je nekaj najlepšega kar človek sploh lahko doživi. »

JANEZ KLEMENAK,

prav tako iz Mozirja: »Sam pripadam drugi generaciji, ki gostoljubja srbskih ljudi med vojno ni doživela, pa vseeno v srcu čutim, kako lepo so morali biti naši starši sprejeti. Stiki, ki jih vseskozi krepijo in ki jih mladi nadaljujemo, vsekakor potrjujejo takšno prepričanje. Vsa družina Klemenak je bila med vojno izseljena v Čačak. Stari oče, zdaj že pokojni Ivan Klemenak, je služil denar za najpotrebnejše stvari s ključavničarstvom, sicer pa so naše naselili v različne okoliške kraje. Eden izmed stricov se ni vrnil domov, ubili so ga četniki.

Sam sem kot 5-letni fant te kraje z mamom prvič obiskal leta 1963. Zame je bilo to nekaj povsem nenavadnega, pa vseeno sta se mi do brosrčnost in gostoljubje teh ljudi že kot otroku globoko vtisnili v spomin in predvsem v src. Izbrisati se tega občutka ne da. Kasneje sem svoje prijatelje obiskoval vsako leto. Rekel sem že, da so bili naši naseljeni v različnih krajih in njihove gostitelje sedaj vsako leto izmenično obiskujemo, seveda pa tudi oni nas. Vsako leto sem na obisku tudi do mesec dni in vedno grem na pot z neizmernim veseljem, kot da se vračam domov.

Prepričan sem, da smo mladi navezali prav tako trdne prijateljske in bratske vezi, kot naši starši. Še naprej jih bomo vzdrževali in utrjevali. Veže nas srce, takšnih vezi pa ni mogoče prekiniti, korenine prijateljstva in bratstva so se v naših srcih razrasle preveč trdno in pregloboko. » J. P.

Prispevki mladih dopisnikov

Bilo je mesto

Moje mesto! Mesto, ki v svojem srcu nosi Tita! Mesto, ki je ponos vseh nas, ki nas spodbujajo k življenju.

Majhno, vzidano v beton, okrašeno s parki, zelenicami, obdano z gozdovi.

Včasih pomislim: »Moje mesto je živo! Živi z mano.« Zdi se mi, da ima sleherna hiša, vsak kosček zelenice svoje srce. Srce, ki čuti s tabo in ti pomaga živeti in preživeti tvojo usodo. Ko sem žalostna, se lahko zatečem v naročje mehkih in dišečih trav, ko sem prestrašena kot ptič, lahko zbežam na zabavo.

Ko stopim v šolo, sem ponosna! Ko hodim po širokih mestnih ulicah in si ogledujem pisane izložbe, kjer mi na vsakem vogalu pomežikne plakat: »Jutri na petekovem večeru! ... Jutri v rdeči dvorani ... da, povsod, kjerkoli sem, me spremlja slika rudarja. Slika teme, sključena postava v medlo razsvetljenem in zadržljivem rovu. Kapljice potu, ki si jih otira z roko, umazan v obraz, izmučene poteze — bolečina! Vse, kar imamo, imamo zaradi njih —

rudarjev. Njihovo težko delo, njihova bolečina, prinašata srečo in radost — ponos mestu

Ko me pot pripelje na Titov trg, se vedno zazrem v mogočno postavo in pričnem nemi pogovor z njim. Včasih ga razumem in on mi zaupa, kako je ponosen name — na vse nas. Kadar koli zagledam Titov kip sredi trga, se spomnim, kako smo bili srečni tisti dan, ko smo ga odkrili. Takrat bi moral priti — Tito! Lahko bi videl naše mesto, videl sadove dela, videl bi mesto, ki bo nosilo tvoje ime!

Samo ti bi nam lahko povedal, če smo dovolj veliki, dovolj pogumni, da nam tvoj kip in tvoje ime krasita mesto. Saj smo, kajne?!

Vedno smo te ljubili, te spoštovali, delali kakor smo mislili, da je prav za člane tvoje Jugoslavije! Tito — moraš priznati, da je lahko tudi majhno mesto veliko — veliko v svojih dejanjih! Bodi torej srečno moje mesto — ponosno TITOVO VELENJE!

Nataša Meh, 2 a
Gimnazija Velenje

Bernard Raček — Nadi

V naših srcih ne bo nikoli izbrisan spomin na boj za svobodo. Na tisti krvavi, štiri leta trajajoči boj, ki se je odvijal v dežju, snegu in vročini. Nikoli ne bomo pozabili vojne, v kateri je padlo tisoče mož in fantov, žena in starcev pa tudi otrok. Vsi pa vemo, da niso padli zaman.

Eden izmed teh, ki so padli, je bil tudi Bernard Raček-Nadi. Rodil se je v Zabukovici, meseca maja 1921. leta. Končal je osnovno šolo v Grižah, nato pa se je izučil mesarske obrti. V družini s petimi otroki, ki jo je preživljala samo mati, so živeli težko, vendar je bil Nadi razgledan in aktiven mladinec. Čeprav je bil skromen in tih, se je že pred vojno udeleževal v naprednem delavskem gibanju. Družil se je z ostalimi naprednimi mladinci, leta 1940 pa je postal član SKOJ-a. Bil je tudi član »Vzajemnosti« in se je udeleževal vseh njenih kulturno-prosvetnih akcij. Zato je bil med sovrstniki zelo priljubljen.

Že julija 1941 se je pridružil borcev, partizanov. Sodeloval je v vseh akcijah SKOJ-a in tudi v »napisni akciji« na nemške kazipote 7. julija

1941. Koncem julija se je formirala I. Savinjska četa in Nadi se ji je pridružil. Tudi ostali člani družine so bili aktivni borci za svobodo.

Ker je bil dober borec, je sodeloval v vseh akcijah čete. Tako tudi pri akciji na železniško progo v Smartnem ob Paki. Tu pa je bil z majhnim skupino partizanov izdan. Nemci so borce obkolili, ti pa so se poskušali prebiti. Pri preboju je bil Bernard Raček hudo ranjen. Ostali partizani so se rešili, prvi borec I. Savinjske čete pa je 20. septembra 1941 padel.

Ob odkritju spominske plošče temu hrabremu borcu, nedaleč od kraja, kjer je padel, je vsak znova potrdil, da Nadijeva in kri njegovih tovarišev ni bila prelihta zaman. Zdelo se je, kot da so tudi ptice prislunhile slovensnosti, saj je bil gozd tako tih. Veter se ni poigraval z listi in travo in noben kostanj ni padel z drevesa.

Kakor da se vsi ljudje in narava, molče priklanjajo spomnu na majhnega, a vendar tako velikega človeka, borca.

Natalija Huš, 7. b
OŠ bratov Letonje
Smartno ob Paki

Vreme v šoli

SREDA: Pri zemljepisu je zelo vroče, tovarišica sprašuje, vsi smo še zaspani, vprašani pa se poti pred tablo.

Pri matematiki se vreme ohlaja, ker tovariš Novak ne sprašuje.

Pri angleščini se spet ogotli in tovarišica se krega.

Pri slovenščini je še najboljše, kadar beremo.

Pri likovnem pouku je povsem polarno podnebje, rišemo, največ pa se pogovarjamo.

Biologija pa je spet zelo vroča. Spet spraševanje o skeletu, kosteh in mozgu.

Sabina Zager, 7. b
OŠ Karel Destovnik-Kajuh
Šoštanj

Naš razred 7 a

Že dobre tedne tri v šoli 7. a trči. Nam koli z ure v uro kar letijo, še nekaj dni in rekord v kolih imeli bomo mi.

Disciplinsko naš razred res neznošen je. Iz dneva v dan bolj norimo in tovariše jezimo.

Vlasta Klanfer, 7. a
OŠ Karel Destovnik-Kajuh
Šoštanj

Letni časi

Leto je že naokoli, spet je tu jesen. Pusta, hladna in deževna, ta jesen.

Za jesenjo pride zima, otroci, na sani, saj snežinke se igrajo, dajmo se še mi.

In pomlad, ki vsa zelena in vesela je prišla. Kupe cvetja nam je dala in pomladnega dežja.

Za pomladjo pa poletje, toplo, sončno, zagorelo. Spet otroci smo veseli, saj počitnice so tu.

Andreja Koželjnik, 7. b
OŠ Karel Destovnik-Kajuh
Šoštanj

Rudarji vzor mladih

Rada živim v Velenju. Tu imam mnogo prijateljev in vsi smo ponosni na to, da je Velenje postalo Titovo Velenje. Zato pa se lahko zahvalimo rudarjem, ki so vzor nas mladih, saj so se pred 36 leti vračali utrjeni z dela, pa vendarle poprijeli za krampe in lopate, ter pripomogli k temu, da je Velenje 10. oktobra postalo Titovo mesto.

Urša Šmid, 6. a
OŠ Veljko Vlahovič

Šala

V sredo in četrtek Janeza ni bilo v šoli. V petek ga tovarišica sreča na šolskem hodniku in ga vpraša: »Janeček, zakaj te ni bilo v šoli?« Janeček pa ji je ves zaskrbljen odgovoril: »Oprostite, tovarišica, ampak moja mama je bolela in sem prišel prosit, če bi lahko dobil še naslednji leden bolniški dopust.«

Tatjana Lesjak, 7. a
OŠ Karel Destovnik-Kajuh, Šoštanj

Krajevna skupnost Rečica

Slavje na Pobrežjih

Prebivalci krajevne skupnosti Rečica ob Savinji slavijo 6. oktobra praznik svoje krajevne skupnosti, v spomin na ta dan leta 1943, ko so borci Šlandrove brigade uničili žandarmersko postajo v kraju in ga prvič osvobodili. Tudi letos so in še bodo v tej krajevni skupnosti slavili nekaj pomembnih delovnih zmag. Pridobili so 90 telefonskih priključkov in dve govorilnici, v teh dneh bodo položili asfaltno prevleko na 3 kilometrih krajevnih cest v Varpolju, Spodnji Rečici in na Rečici, gradnjo nove mrliške vežice pa bodo zaključili še ta mesec. Pohvaliti seveda velja rečičke gasilce, ki pridno nadaljujejo z gradnjo novega prostornega doma in ga bodo

odprli prihodnje leto ob 100 — letnici svojega društva.

Ob prazniku so veliko pridobili tudi prebivalci Pobrežjih. Izpolnila se jim je namreč dolgoletna želja. Namenu so izročili novo trgovino, resda majhno, a še kako pomembno in bodo z njo prihranili veliko pot in časa. Pobreško gasilsko društvo je zanj prispevalo prostore starega gasilskega doma, uredili pa so jih prebivalci večinoma sami. Vsaka družina je za trgovino prispevala po 1.500 dinarjev ali les, krajani so pri urejevanju opravili 600 prostovoljnih delovnih ur in 60 traktorskih, nekaj dinarjev pa so jim prispevali še krajevna skupnost Zgornjesavinjska kmetijska zadruga in Trgovska delovna

organizacija Savinja iz Mozirja, ki je dala opremo in pomagala z napotki.

Tudi svečana proslava ob prazniku krajevne skupnosti Rečica je bila na Pobrežjih. Skoraj vsi krajani so se zbrali v

lepo urejeni dvorani gasilskega doma. Spored so pripravili osnovnošolci in mladinci, priložnostni govor pa je prebral predsednik skupščine KS Rečica Anton Hribernik.

J. P.

KS Konovo

Otvoritev telefonskega omrežja in doma

V nedeljo so v krajevni skupnosti Konovo svečano proslavili dokončno izgradnjo doma družbenopolitičnih organizacij ter izgradnjo telefonskega omrežja v 23 krajevnih skupnostih občine Velenje. Svečanosti, ki so jih pripravili v dvorani novega doma se je poleg številnih krajanov in družbenopolitičnih delavcev občine udeležil tudi Franc Leskošek Luka. Ob tej priložnosti so krajani, ki so bili najzaslužnejši za izgradnjo doma podelili priznanja. Priznanja pa so prejeli tudi nekatere organizacije združenega dela. Podjetje za PTT promet Velenje pa je za uspešno izgradnjo telefonskega omrežja prav tako podelilo priznanja najzaslužnejšim krajevnim skupnostim in posameznikom. Predsednik krajevne konference SZDL Konovo Karel

Stropnik je v slavnostnem govoru spregovoril o veliki zavzetosti krajanov za izgradnjo tega doma v katerem bodo sedaj našla prostor tako različna društva kot politične organizacije, del doma pa je že od lani namenjen za varstvo otrok. Na slovesnosti je spregovoril tudi direktor PTT podjetja Celje Daniel Rinc. Zahvalil se je krajanom za veliko pomoč pri gradnji telefonskega omrežja na katerega se je v zadnjih treh letih, ko je potekala gradnja, priključilo več kot 1500 novih naročnikov. Z udarniškim delom in prispevki krajanov so bila prihranjena velika sredstva, s prostovoljnim delom pa so marsikje tudi hitreje uresničili zastavljene naloge.

Po slavnostnih govorih in podelitvi priznanj so domačini pripravili tudi pester kulturni program.

Stanovanjska zadruga Lipa

Kar največ udarniško

Pred postavitvijo mejnikov

Člani stanovanjske zadruge Lipa so se v želji, da bi čim ceneje dogradili svoja stanovanja dogovorili, da bodo opravili kar največ del udarniško. Tako so zadnji dve nedelji udarniško vkopavali mejnike. Ta dela so ocenjena na okoli 1.500 dinarjev na posameznika. Že to soboto pripravljajo ponovno udarniško akcijo in sicer bodo trasirali cesto. Pripravljajo pa tudi že vso potrebno dokumentacijo za vodovod in kanalizacijo. Tudi s temi deli bodo kot načrtujejo pričeli še v letošnjem letu, dokončali pa bodo komunalno ureditev v pomladnih mesecih. Takrat bodo tudi že pričeli z gradnjo stanovanjskih enot do tretje faze. Do tretje faze bodo gradili v okviru stanovanjske zadruge, naprej pa investitorji sami. V zadrugo Lipa je vključenih 44 občanov, vse stanovanjske hiše, ki jih gradijo v soseski Šalek Gorica, pa bodo dvojčki.

Zdravstvena vzgoja

Skrbi za zdravje večjo pozornost

Zdravje je največja vrednota, poudarja Vida Purnat, referent za zdravstveno vzgojo, vendar se tega, dokler smo zdravi, vse premalo zavedamo.

Tempo in način življenja sta takšna, da puščata na človeku negativne posledice, ki se največkrat odražajo v kroničnih obolenjih v starejših letih. Vzroki za takšna obolenja so v tem, da v mladosti skrbi za zdravje nismo namenili dovolj pozornosti. To pa je tudi osnovna naloga referentke za zdravstveno vzgojo. Ljudje je potrebno seznaniti, kako zelo pomembna je skrb za zdravje. Upoštevati je potrebno, da so sredstva, namenjena za zdravstvo, vse bolj omejena in dejstvo, da je potrebno za ohranitev zdravje mnogo manj denarja kot za njegovo ponovno pridobitev.

Ravno zaradi tega so se v zdravstvenem domu v Velenju ob koncu preteklega leta odločili, da bodo namenili zdravstveni vzgoji več pozornosti, saj so pri svojem delu opažali, kako malo pozornosti posvečajo ljudje ohranitvi zdravja. To pa jih obvezuje tudi nov zakon o zdravstvenem varstvu.

Delo je nekoliko oteženo, ker nimajo ustreznega prostora, vendar pa je referat za zdravstveno vzgojo dobro opremljen z učnimi pripomočki. Sredstva za to je prispevala Zavarovalna skupnost Triglav.

Omenili smo že, da je osnovna skrb referentke za zdravstveno vzgojo prepričati ljudi, da bodo na vsakem koraku upoštevali, da je zdravje največja vrednota in da je potrebno storiti resnično vse, da ga ohranimo. Tako organizirajo različna predavanja na katerih pri-

pravljajo razgovore o različnih področjih zdravstvenega varstva. Da bi se kar najbolj približali občanom, so se odločili, da bodo prišli mednje na roditeljske sešanke, na učiteljske zbornice in podobno. Posebej dobro so stekla predavanja za šolarje, ki jih prav tako pripravljajo na šolah, ali pa šolarje povabijo tudi v zdravstveni dom. Prav tako pa sodelujejo tudi z vzgojno varstvenimi zavodi.

V zadnjem času so največ pozornosti posvetili skrbi za otroka in mater. Tako so organizirali matersko šolo, v katero sedaj zaja-

Vida Purnat

mejo že okoli 60 odstotkov nosečnic. Za matersko šolo so dobro opremljeni, saj imajo na voljo mnogo različne opreme, pa tudi filmov in propagandnega materiala. Pripravljali so še predavanja za zgodnjo nosečnost, pri tem pa se niso naleteli na dober odziv.

Poleg tega pa pripravljajo tudi predavanja za posamezne skupine bolnikov, kot na primer za diabetike.

Doslej so dobro sodelovali s šolami in vrtci, v krajevnih skupnostih aktivno deluje Rdeči križ, prodreti pa bi želeli v delovne organizacije, kjer je na tem področju precejšnja praznina. Letos so delovnim organizacijam, ki zaposlujejo pretežno ženske, ponudili predavanje o zgodnjem odkrivanju raka pri ženskah, vendar ni bilo pravega odziva. Doslej so to predavanje organizirali samo v krajevni skupnosti Konovo.

Organizirajo pa tudi predavanja s področja zobozdravstva. Zavedajo se namreč, da bi bilo možno ohraniti zdravo zobovje, če bi se že nosečnica pravilno hranila in če bi posvetili dovolj pozornosti čiščenju zob takoj, ko ti zrastejo. Takšna predavanja pripravljajo v vrtcih, osnovnih šolah, pa tudi za starše teh otrok. Zobozdravstveno vzgojo izvajajo na področju občine Velenje in Mozirje, medtem ko splošno vzgojo samo na področju Velenja.

Doslej so pri zunanjih sodelavcih našli na dokaj dober odziv. Prodreti pa bi želeli še v delovne organizacije. Njihova želja je, da bi človek na predavanju, ki ga organizirajo, sodeloval prostovoljno, saj se le tako aktivno vključuje v delo.

Ob tem naj omenimo še, da izvajajo veliko zdravstvene vzgoje tudi ob redni dejavnosti, še posebej patronažna služba in dispanzerji.

«Vlaganja v zdravstveno vzgojo se bodo, upamo, bogato obrestovala, žal pa šele čez nekaj let,» poudarja Vida Purnat, «vendar pa bodo takrat toliko večja. Veseli bomo, če nam bo uspelo doseči, da bo prihodnja leta naša populacija bolj zdrava in če se bodo ljudje bolj zavedali, da je zdravje največja vrednota.»

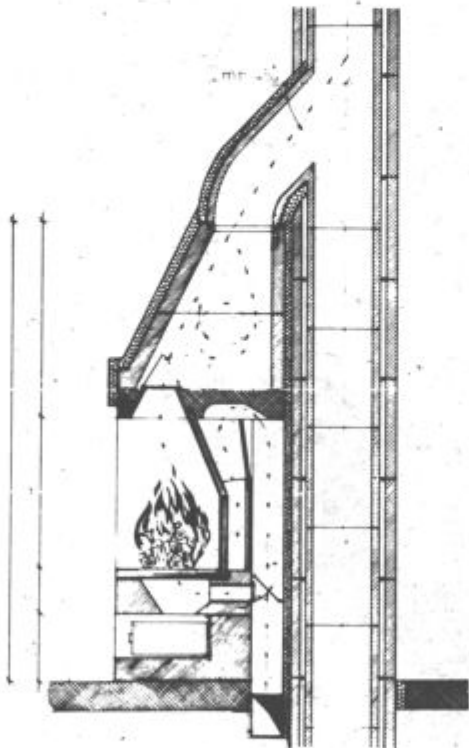
INDUSTRIJA GRADBENEGA MATERIALA
GRADNJA ŽALEC

schiedel
odprti kamin
ANTIKA

Schiedel odprti kamin tip ANTIKA je nov izdelek na našem tržišču.

Moderna centralna kurjava nam ogreba prostore z vso tehnično popolnostjo, ki je odprti kamin ne more nadomestiti, kljub temu pa je odprti kamin s svojo tisočletno tradicijo pri nas vedno bolj iskan. Čar odprtega kamina je bil vedno v njegovem zunanjem izgledu. Stari oblikovalci so videli svojo glavno nalogo v tem, da so zunanost kamina oblikovali s tako umetniško dovršenostjo, da je dajala kaminu osrednje mesto v urejenem družinskem okolju. Suhoparna tehnična popolnost pri sodobnih gradnjah stanovanj še bolj podziga naše želje po estetskem okolju. Odprti kamin omogoča s svojo široko paleto oblik in materialov doživljanje lepote odprtega ognja, kar pri centralni kurjavi najbolj pogrešamo. Dopolnjevanje centralne kurjave z odprtim kaminom nam pomaga ustvariti tako atmosfero in ugodje, ki si ga želimo primerno vremenu in času.

Tehnični podatki	II	III
TIP	II	III
Prostornina prostora v m ³	do 90	do 120
Velikost ognjišča v cm ²	70/50	90/70
Profil dimnika v cm H-4,5 m	20	25
Profil dimnika v cm 3 m-H-4,5 m	25	30
Dovod svežega zraka v cm ²	240	360
Odprtina na oblogi kamina za dovod zraka v prostor na bočnih straneh cm ²	120	180
Teža kamina v kg	420	630

Industrija gradbenega materiala GRADNJA ŽALEC
UPRAVA ŽALEC
telefoni: (063) 710-740, 710-741, 710-719, 710-773
telex: 33533 YU - SIGRAD
PROIZVODNJA, PRODAJA IN TEHNIČNE INFORMACIJE
LatKova vas pri Preboldu
telefoni: (063) 722-027, 722-078, 722-089, 722-151, 722-144

DOM 101

Tisoč celičnih elementov

Pred štirimi leti so pričeli v gradbeno industrijskem podjetju Vegrad s proizvodnjo prostorskih elementov. V začetku so se srečevali z velikimi težavami in le z odrekjanji vseh zaposlenih v tej delovni organizaciji, jim je uspelo doseči, da je postal ta zahteven program rentabilen. Leta 1978 so v tovarni na Selah proizvedli 208 celičnih elementov, naslednje leto 263, leta 1980, ko je bila ta proizvodnja prvič rentabilna pa 293 elementov. Ta ponedeljek so v tej tovarni pripravili krajšo slovesnost, da so na ta način proslavili tisoči celični element. Doslej so v letošnjem letu izdelali že 278 celic, do konca leta pa naj bi jih še 176, tako naj bi znašala letošnja proizvodnja 388 celičnih elementov, že v letu 1983 pa načrtujejo povečanje proizvodnje na tisoč celičnih elementov letno.

Doslej so v Vegradu že dokazali številne prednosti gradnje s celičnimi elementi,

Uspeh so proslavili s krajšo slovesnostjo

saj so na ta način kvalitetno zgradili mnogo objektov širom naše domovine. To so bili vrtci, poslovni prostori in podobno. V kratkem pa načrtujejo tudi gradnjo stanovanjskih objektov.

Šaleška alpinistična odprava (4)

Pamir — ledeno srce Azije

Končno v podgorju

V slabi uri smo počez preleteli Alajsko gorstvo, kjer segajo najvišji snežniki nekaj nad pet tisoč metrov visoko. Pristali smo na zasilnem letališču, točno dvesto

Piše: Peter Ficko

metrov nižje, kot meri v višino naš Triglav, v bližini vasič Daurat — Kurgan. Tu so nas že čakali domčini, nas veselo pozdravljali, nadvse pristržni pa so bili otroci. Zdravi, krepki. Videle se jim je, da živijo visoko in na zraku. Pristržno so vseprek kričali: „Zdravstvujtel!“

V bližini je stalo nekaj prvotnih hiš, zidanih iz protja in blata, skorajda brez oken, nekaj pa je bilo tudi novejših, vendar zelo skromnega videza. Tudi domačini so bili oblečeni preprosto, prvotno, v kirgiški narodni noši.

Izredno veseli smo bili srečanja z reprezentanco Vzhodne Nemčije. Med njimi je bilo precej fantov, ki smo jim reševali življenja pred leti v Savinjskih Alpah. Tu pa smo se utrdili naše prijateljstvo. Iz hvaležnosti so nam hoteli pomagati na vakem koraku. Po rasi pravi Prusi, — visoki svetli las in modrih oči. V obnašanju, kar je bilo nekoč zanje značilno, pa nič več oholi in važni. Mirni, zadržano veseli in zelo prijetni sogovorniki. Prijatelj Volkerju sem večkrat dejal v pravem trenutku: „Rusi so iz vas naredili odlični narod, požlahtnili so vas, da ste postali skromni, izredni tehniki in športniki!“ V odgovor sem dobival iskren in zadržan nasmeh. Iz dna duše vem, da mi te ocene ni zameril.

Porok za to je tudi vzpon z njimi na Pik Petrovski (4450 m), kjer sva z Volkerjem doživljala težke in lepe trenutke, ko ni bilo med nami ne socialnih, ne nacionalnih in ne političnih preprek. Gora je vzbudila v naju elementarne človeške vezi, ki so neuničljive. In so tudi pogoj za to, da si ljudje povedo v glavnem vse, kar mislijo.

Volker, odlični poznavalec gora Sovjetske zveze, nas pouči, da smo v Alajski dolini, kjer teče reka Kysil — Su (Rdeča reka), ki nekaj višje kot sto kilometrov priteče s Kitajske, Sink-janka.

Pove tudi, da je bila ta dolina v srednjem veku, v času cvetočih civilizacij Azije, ko sta potovala tod skozi brata Pola, Benešana, glavna prometnica med Kitajsko in Indijo. Če sem primerjal vlogo, ki jo je imela dolina v zgodovini z današnjo, ko je promet skoraj povsem zastal, sem bil nad dolino razočaran. Ob re-

ki se je vila slaba makadamska cesta, verjetno nič boljša kot v davnih časih. Kaj vse ne napravi ta čas in ljudje.

Po kratkem počitku so nas naložili na tovornjake s platneno streho. Povedali so še, da bo trajala vožnja dve uri za približno petinosemdeset kilometrov. Nekaterim fantom to ni ugajalo, mislili so, da bomo na zadnjem delu poti potovali z bolj sodobnim prometnim sredstvom. „Fantje zdaj pa bomo potovali tako, kot so izgledali izleti od petinštiridesetega do petdesetega leta v Logarsko dolino. Zapršeni bomo in treslo nas bo.“ In res, uganil sem — natanko tako je bilo!

Dvigali smo se ob motni reki, prenašala je rdeč pesek, zato je dobila po tej lastnosti tudi svoje ime. Kmalu smo prispeli do večjega zaselka z imenom Sari-Taš, kjer smo se ustavili pred zapornico z vojaki, kot bi bili na državni meji. Kot smo izvedeli, je bila to meja med enim in drugim okoljem. Kdor želi od domačinov z ene na drugo stran, mora imeti dovolilnico od ustreznega državnega organa. Čudno. Toda na ta način preprečuje razseljevanje in osredotočenje ljudi v tej ogromni državi. Po eni strani je to umljivo, vendar je to po drugi omejevanje svobode gibanja.

Zatem smo zapustili Alajsko dolino. Vozili smo se skozi zanimivo polpustinsko valovito pokrajino z redko travo. Griči so bili enakomerno visoki. Videvali smo velike črede ovac, koz in konjev. Pastirje na konjih, kot bi bili zraščeni z živalmi. Tu in

tam pa so stale na zavetnih legah ob jezerih okrogle jurte, bivaliča nomadskih Kirgizov. Zanimivo, kdo bi pričakoval, da bo tod še vse tako starosvetno!

Vse bliže smo prihajali visokim zasneženim goram. Da — to je bil zares Pamir. Končno smo le prišli v njegovo bližino, v podgorje.

Kirgizi — ljudstvo brez pohištva

Prispeli smo končno v glavno taborišče Ačik-Taš, ki je urejeno na višini okrog tri tisoč šeststo metrov. Utrujeni in zdelani. Nankrat in brez kakršnegakoli prilagajanja na tolikšno višino! Zato se nas je vse po vrsti lotila višinska bolezen, ki se kaže v glavobolu, neješčnosti, bruhanju in drugih neješčnostih. Seveda so jo eni čutili bolj, drugi manj. Duševno pa je prizadela predvsem tiste, ki je še niso nikdar imeli in niso vedeli, da ta bolezen običajno po nekaj dneh mine. Razumljivo, redke zrak pač naredi svoje v človeškem organizmu. Na redke zrak se je potrebnost postopoma prilagoditi! Zato smo morali tu prebivati skorajda teden dni. Sprva mirovati, mnogo jesti, se sprejhati. Sele zatem so se sprejehi lahko spremenili v lažje vzpone na višino štiri tisoč in čez.

Na omenjenih sprehodih smo pretaknili vso bližino in daljno okolico. Z vzhoda, juga in zahoda so se dvigale veličastne pamijske gore: spodaj travnate, v sredini zasnežene, v strmini tudi skalnate, na višini pa le snežene in zaledenele. Neizmerno bogastvo oblik. In ob soncu so pobočja bleščeče žarela pod modrim obo-

kom neba ali pa so se predajal nepopisni igri svetlobe in sence. Takšen se nam je kazal prvi sedemtiščak — Pik Lenin. Lepota, ki smo je bili tedaj zelo potrebni. Vračala nam je moči. Spet smo zaupali vase. Spet smo bili takšni, kot smo bili vajeni drug drugega.

Izpod ledu in snega je tekla reka Ačik-Taš. Po njej se je imenovalo naše taborišče. To je bila nenavadna reka — prava hudourniška reka. Tekla je pod taborom, kot se ji je zazdelo. Na veliko širino so jo sestavljale številne tokave, različno široke in globoke. Največ vode je imela opoldne. Zanimivo, tokave, ki si jo imel s prejšnjega dne v spominu, naslednjega dne lahko da ni bilo več. Zares, nenavadno spreminjanje v naravi.

Zakaj omenjam to reko? Zato, ker smo jo morali prebresti, kadar smo šli na obisk h Kirgizom, v njihove jurte. Če pa smo to hoteli, smo morali reko dobro poznati.

Kirgizi so prijazni in naravno pristržni ljudje. Sovjetski akulturacijski procesi, socialistični cilji napredka, so jih kaj malo zadeli. Na tem občutljivem območju, tik ob kitajski meji, saj živi na Kitajskem kar milijon Kirgizov, je morala sovjetska oblast popuščati pred njihovim tradicionalnim nomadskim pastirskim življenjem. Kirgizi so tod še vedno pastirski nomadi in se v glavnem še vedno držijo nomadskega načina. No, določene spremembe pa jim je osvjetska socialistična država le prinesla. Ne živijo več stalno v jurtah (šotorih).

(Se nadaljuje)

Kirgizi so zelo gostoljubni

Jezikovno razsodišče (40)

Paneton s kandiranim sadjem

«Pošiljam vam umni paneton s kandiranim sadjem ali sadni paneton, ki ga pečemo v ajdovskem Mlinotestu, pa se sprašujem: Zakaj je vrlim pekomo v Ajdovščini potrebna ta tujka? Ali mislijo, da jih ne bi razumeli. Če bi lepo napisali naš primer sadni kruh, sadna pogača, pogača s kandiranim sadjem, kruh s kandiranim sadjem?»

Nejevolja kupcev je razumljiva, saj v besedi paneton vidijo samo še eno tujko več, prevzeto iz italijanske. Zlasti v domači govorici na slovenskem zahodu je namreč vse polno italijanskih izrazov, ki so za splošno knjižno slovenščino popolnoma odveč.

Z izrazom paneton je mogoče za

spoznanje drugače. Z njim je najbrž mišljena prav posebna vrsta sadnega kruha, ki si je s posebnim receptom in sestavo pridobil mednarodno slavo.

V Mlinotestu mu tudi pravijo sadno pevico, vendar sramežljivo na spodnji strani in v drobnem tisku. Mogoče se jim izraz zdi presplošen za to milansko posebnost, ki jo s prestižnimi tujkami opisujejo kot »aromatizirano z umetnimi aromami, konzervirano z dovoljenimi konzervansi, obarvano z dovoljeno barvo in dodan emulgator».

Kljub temu bi bilo se le bolje odločiti za domači izraz, saj bi bil lahko marsikateri dovolj poveden in izrazit, na primer sadni kruh, sadna pogača, sadna štruca, sadjevka ...

Slovenščina in TOZD Elektro Ljubljana mesto

Kar s treh strani smo dobili tiskovine, ki jih uporabljamo in razpošilja zgoraj imenovana temeljna organizacija. Vsi pošiljavci nas opozarjajo na bolj ali manj neveselne jezikovne pomanjkljivosti poslanih besedil.

Listni koledarček te organizacije za leto 1981 ima le malo besedila, pa kar več napak, med njimi tudi »energijo varčujemo« namesto z energijo varčujemo. Nekaj napak je očitno zakrivila tiskarna, a naročnik se ni nič potrudil, da bi mu natisnili pravilno besedo.

Opomin, ki ga je ta tozd do nedavnega pošiljal strankam, se malo skrajšan glasi takole: »Danes niste poravnali po inkasantu predloženo račun, ki je sestavljen del tega opomina. V kolikor račun ne poravnate v 15 dneh vam bomo ustavili nadaljno dobavo električne energije.«

Besedilo je zelo pomanjkljivo. Beseda »račun« je obkrajšan v napačnem sklonu, prav bi bilo račun; predložjen je lahko od inkasanta, ne »po« njem; neslovenska je raba »v kolikor« namesto če; med besedama »dne« in »vam« bi bila nujna vejica, namesto »nadaljno« bi bilo prav nadaljnjo, sicer pa je beseda tu odveč.

Podobno pomanjkljivo je tretje besedilo, ki ga je organizacija ob

spremembi plačevanja naslovlila na »Cenjenega uporabnika el. energije«. Ze nagovor ni dober, saj gre tu za uporabnika ali, še bolje, odjemalca. Naj omenimo samo nekaj jezikovnih ohiplnosti iz pisma: »V primeru, da boste« namesto če boste; »plačilo predstavljajo« namesto plačilo je; »primer obračuna« namesto zgljed obračuna; »jakost glavne varovalke je 35 A, kateri ustreza obračunska moč« — nemožna ozirna zveza.

Vse troje zgovorno kaže, da pri Elektro Ljubljana mesto jeziku ne namenjajo dovolj skrbi. Da jim ne bomo naredili krivice, jih vabimo, naj nam pošljejo v presojo katero izmed svojih tiskovin, o kateri menimo, da je brez jezikovnih napak, pa bomo svoje mnenje spremenili in tudi objavili.

Razsodišče vabi vse, ki jim ni vseeno, kako Slovenci govorimo in pišemo, naj predloge in pobude za boljše jezikovno izražanje pošiljajo na naslove:

Sekcija za slovenščino v javnosti, Jezikovno razsodišče, RK SZDL Slovenije, 61000 Ljubljana, Komenskega 7.

Dobro slovenski jezik naj bo naša skupna skrb!

KOMPAS
JUGOSLAVIJA

TEDEN DNI

SV. STEFAN - HOTEL MAESTRAL

5:300 din (letalo, avtobus)

ODHODI: ob nedeljav zvečer,

POVRATKI: ob sobotah dopoldne

OKTOBER: 18. in 25.

IZLETI: Ogled Sv. Stefana, Budve, Cetinja, Lovčena in

Skadarskega jezera

DOPLAČILO ZA IZLET V ULCINJ: 450 din s kosilom

MOŽNOST KREDITA!

INFORMACIJE IN PRIJAVE:

POSLOVALNICE KOMPASA v NOVEM MESTU, RIBNICI,

LJUBLJANI in v ostalih poslovalnicah ter pooblaščenih

agencijah.

MARJAN
BREGAR

ILIR SE VRAČA

20. Preizkusili so se v tem in onem. Izbrali in ovenčali so kup zmagovalcev. Za konec so prihranili najstarejši in najbolj moški nastop — rvanje! Junak te discipline je bil vsakokrat nagrajen s posebnimi častmi, saj ni kazal le spretnost, temveč tudi moč, pogum, odločnost in ne nazadnje svoje razvito atletsko telo.

Prikorakal je cvet plemena, bahato razgaljen in bleščeče naoljen po kipečih mišicah.

Planjava je utihnila. Ljudje so se zazrti v junake, ki so se v parih spoprijeli. Tudi Kena je dvignilo na noge. Slišal je kratke, sunkovite krike, topot bosih nog na steptanih tleh in vzdihne teh, ki so se rušili na tla pa spet vstajali, naskakovali nasprotnika ...

Vrste so se slednjič razredčile. Vse se je premagano pobralo s planjave, razen enega samega — zmagovalca!

Mišičnjak, okopan v znoju, a bleščeč od ponosa se je oziral k tribuni. Tu je čakal nanj venci, namenjen najmočnejšemu — potem ko opravi zadnji, najtrši preizkus: ko zmaga še lanskega prvaka.

Nekaj hipov je atlet takole sam stal sredi boršča. S priprtimi očmi je užival svojo negotovo zmago ter s hitrimi dihi lovil sapo za odločilni boj ...

Rogovi so zdaj zapeli v zboru in s tribune se je utrgala postava ...

Ken je razširil oči. Ta, ki je ponosno stopal na borišče in ki ni skrival svojega plemiškega porekla in izjemnega mesta v keltskem rodu, je bil Kenu dobro, predobro znan! Udurik!

Množica je viharno zaploskala.

Koledar

Četrtek, 15. oktobra — TEREZIJA
 Petek, 16. oktobra — JADVI-GA
 Sobota, 17. oktobra — MARJETA
 Nedelja, 18. oktobra — LUKA
 Ponedeljek, 19. oktobra — ETBIN
 Torek, 20. oktobra — IRENA
 Sreda, 21. oktobra — URŠKA

Dežurstva

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU TITOVO VELENJE
 Petek, 16. oktobra — dr. Blatik (dnevni), dr. Zupančič (nočni)
 Sobota, 17. oktobra — dr. Pustavrh (dežurni), dr. Princ (pom. dežurni)
 Nedelja, 18. oktobra — dr. Pustavrh (dežurni), dr. Princ (pom. dežurni)
 Ponedeljek, 19. oktobra — dr. Lešnikova (dnevna), dr. Grošelj (nočni)
 ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU TITOVO VELENJE
 Sobota, 17. oktobra — dr. Romana Lah, Kidričeva 3, Velenje
 Nedelja, 18. oktobra — dr. Romana Lah, Kidričeva 3, Velenje
 ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU ŠOŠTANJ
 Četrtek, 15. oktobra — dr. Stupar
 Petek, 16. oktobra — dr. Lazar
 Sobota, 17. oktobra — dr. Lazar
 Nedelja, 18. oktobra — dr. Lazar

Ponedeljek, 19. oktobra — dr. Glušičeva
 Torek, 20. oktobra — dr. Glušičeva
 Sreda, 21. oktobra — dr. Lazar
 VETERINARJI V VETERINARSKI POSTAJI TITOVO VELENJE — SEDEŽ ŠOŠTANJ
 Od petka, 16. oktobra do četrka 22. oktobra — Ivo Zagožen, dipl. veterinar, Velenje, Vrnjačke Banje 7 — 852-381.

Mali oglasi

PRODAM ENOSOBNO ITANOVANJE v Velenju, Celjska ul. Naslov v uredništvu.
 PRODAM DIANO, letnik 1978, prevoženih 18.000 km za 5 M Franjo Nagode, Metleče 26, Šoštanj.
 PRODAM OSEBNI AVTO RENAULT 12, letnik 1974. Informacije IVAN VALANT, Velenje, Jorenjska 17. Telefon 850-102
 PREKLICIJEM SERVISNO KNJIŽICO na ime Mihael Melan-

šek, Trebuška 12 Velenje. Številka šasije 618150, številka motorja 0474546, leto izdelave 1981, osebni avto Zastava 101 C, registrska številka 155-726, prost. v ccm 1116, moč v KM 40,5 KW.
 SPAČKA LETNIK 1976 PRODAM. Cena ugodna, na novo registriran, Stane Ločan, Ravne 17, Šoštanj
 PRODAM PARCELO 1250 kv. m z dokumentacijo in materialom do podstrešja v Andražu. Čufarjeva 3/3 Velenje.
 PRODAM GS PALAS, dobro ohranjen, cena ugodna. Informacije po telefonu 063-24-642 popoldne.

Gibanje prebivalstva

Poroke:
 Jože Javornik, 1957, obratni električnik, Gabrke št. 76 in Janja Klančnik, 1969, ekon. tehnik, Gabrke št. 72/a.
 Umrlji:
 Angela Ločan, gospodinja, Ravne 17, stara 61 let, Stanislav Sorec, kmet, Stare Slemene 7, star 65 let, Jožef Veber, inv. upokojenec, Vransko 91, star 72 let, Teodor Mačič, inv. upokojenec, Ravne na Kor., star 51 let, Terezija Kovač, delavka, Slandrov trg 28, stara 57 let, Ana Robida, inv. upokojenka, Liboje 89, stara 70 let.

Kino

REDNI KINO TITOVO VELENJE
 Petek, 16. 10., ob 18. in 20. uri

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER VELENJE
 Kadrovsko-socialni sektor
 Na podlagi sklepa komisije za delovna razmerja TOZD Serijska proizvodnja z dne 7. 10. 1981

OGLAŠAMO

prosta dela in naloge

1. VODJA KALKULACIJSKEGA ODDELKA

Pogoji: — uspešno končana višja ekonomsko-komercialna šola s tehnično predizobrazbo
 — 1 leto delovnih izkušenj
 — pasivno znanje nemškega oz. angleškega jezika

2. KLJUČAVNIČARJA (2 potrebi)

Pogoji: — uspešno končana poklicna šola
 — zaželjene so delovne izkušnje

Za opravljanje navedenih del se delovno razmerje sklepa za nedoločen čas s pogojem poskusnega dela, ki je v skladu s pravilnikom TOZD. Kandidati, ki izpolnjujejo pogoje, naj pismene vloge z dokazili o izobrazbi naslovene na Kadrovska služba Rudarski šolski center Velenje, Trg mladosti 3 in to v roku 15 dni od objave v časopisu.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v zakonitem roku!

MOŽ. ŽENA IN BANKA — ameriška komedija, v gl. vlogi: Donald Sutherland

Sobota in nedelja, 17., 18. 10., ob 18. in 20. uri JEZDEC PRIHAJA — ameriški vestern, v gl. vlogi: James Caan

Nedelja, 18. 10., ob 16. uri OTROŠKA MATINEJA — TOM IN JERRY DOBRA PRIJATELJA — ameriška risanka

KINO DOM KULTURE TITOVO VELENJE

Nedelja, 18. 10., ob 10 uri OTROŠKA MATINEJA — TOM IN JERRY DOBRA PRIJATELJA — ameriška risanka

KINO ŠOŠTANJ
 Sobota, 17. 10., ob 15.30

Dnevi jugoslovanskega filma
v občini Velenje od 19. — 24. 10. 1981

Redni kino
 Ponedeljek, 19. 10., ob 18. in 20. uri SAMO ENKRAT SE LJUBI — ljubezna drama. Režija: Rajko Grlić, glavne vloge: Predrag Manojlović, Vladica Milosavljević.

Torek, 20. 10., ob 18. in 20. uri GOSTI IZ GALAKSIJE — znanstveno fantastični. Režija: Dušan Vukotić, glavne vloge: Zarko Potočnik in Ljubiša Samardžić, Lucie Zuluva, Ksenija Prohaska.

Sreda, 21. 10., ob 18. in 20. uri NEKA DRUGA ŽENA — kriminalka. Režija: Miodir Stamenković, glavne vloge: Merima Isaković, Dragan Nikolić, Ljubiša Samardžić, Peter Kralj

Četrtek, ob 18. in 20. uri OBETA-VEN FANT — drama. Režija: Mišo Radivojević, glavne vloge: Aleksandar Berček, Dara Đokić, Milena Zupančič, Bata Živojinović.

OTROŠKA MATINEJA — TOM IN JERRY DOBRA PRIJATELJA — ameriška risanka

Sobota, 17. 10., ob 19.30 POLICIJA PROTI GANGSTERJEM — italijanska kriminalka. V glavni vlogi: Tomas Milian

Nedelja, 18. 10., ob 17.30 in 19.30 MOŽ. ŽENA IN BANKA — ameriška komedija

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 16. 10., ob 20. uri JEZDEC PRIHAJA — ameriški vestern

Nedelja, 18. 10., ob 13.30 OTROŠKA MATINEJA — TOM IN JERRY DOBRA PRIJATELJA — ameriška risanka

Ob 18. in 20. uri LEV V SRCU — komedija. Režija: Miša Milošević, glavne vloge: Nikola Simić, Milena Dravić, Irfan Mensur, Danilo Lazović.

Petek, 23. 10., ob 10. uri LJUBI, LJUBI, ALI GLAVE NE IZGUBI — komedija. Režija: Zoran Čalić, glavne vloge: Dragomir Bojanić-Gidra, Dara Čalenić, Rjalda Kadrić, Jelena Žigon, Vladimir Petrović.

Sobota, 24. 10., ob 18. in 20. uri LJUBI, LJUBI, ALI GLAVE NE IZGUBI — komedija.

DOM KULTURE

Ponedeljek, 19. 10., ob 20. uri PREMIERA FILMA — PADEC ITALIJE — vojni (predvidoma se bodo predstavili igralci). Režija: Lordan Zafranović, glavne vloge: Daniel Olbrychski, Ena Begović, Gorica Popović.

Četrtek, 22. 10., ob 20. uri LEV V SRCU — komedija.

KINO ŠOŠTANJ

Ponedeljek, 19. 10., ob 17.30. PADEC ITALIJE — vojni. Ob 19.30 NEKA DRUGA ŽENA — kriminalka.

Sreda, 21. 10., ob 19.30 GOSTI IZ GALAKSIJE — znanstveno fantastični.
 Sobota, 24. 10., ob 19.30 LEV V SRCU — komedija.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Torek, 20. 10., ob 20. uri LJUBI, LJUBI, ALI GLAVE NE IZGUBI — komedija.

Petek, 23. 10., ob 20. uri NEKA DRUGA ŽENA — kriminalka.

Rudnik lignita Velenje

n. sol. o., Velenje

Rudnik lignita Velenje

Rudarsko-elektroenergetski kombinat Velenje
 Delavski svet TOZD Zunanja dejavnost

RAZPISUJE

dela in naloge individualnega poslovnega organa

VODJA TOZD ZUNANJA DEJAVNOST

Poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom, mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da ima najmanj srednjo strokovno izobrazbo tehnične smeri
- strokovni izpit
- sposobnost dela z ljudmi, vodenja in organiziranja dela v TOZD
- najmanj tri leta delovnih izkušenj
- da je družbeno-politično primeren

Kandidati naj vložijo pismene prijave na razpis z ustrežno dokumentacijo v roku 15 dni po objavi razpisa na naslov: Kadrovska služba DO-RLV, pod oznako: za razpisno komisijo TOZD Zunanja dejavnost, Prešernova 5, Velenje.

Izbran delavec bo imenovan za dobo 4 let.

Prijavljene kandidate bomo pismeno obvestili o izbiri 30 dni po preteku razpisnega roka.

SAVINJA

Trgovska delovna organizacija - Mozirje

ODPRLI SMO NOVO BLAGOVNICO V MOZIRJU

V treh nadstropjih vam nudimo bogato izbiro raznovrstnega blaga.

PRIDITE — ZADOVOLJNI BOSTE!

ZAHVALA

Ob smrti tete

Helene Vodušek

ki je preminila 9. 10. 1981, se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti in ji darovali cvetje.

Posebno se zahvaljujemo Domu odraslih za vsestransko oskrbo in duhovniku Mazeju za opravljeni obred.

Posebna zahvala velja družinam: Pušnik, Vogrinc, Kelher, Glinšek in Polak iz Škal za

hesebično pomoč

Družina Sedovšek

Ob težki in nenadomestljivi izgubi dragega moža in očeta

Viktorja Parfanta

upokojenca

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem, sorodnikom in znancem, ki ste nam izrazili sožalje, mu poklonili cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebno zahvalo smo dolžni sosedom za pomoč v najtežjih trenutkih. Hvala tudi župniku iz Šmartnega za opravljen obred in pevcem za odpete žalostinke.

Žalujoči: žena Fanika in otroci Viktor, Fanika, Milan, Marija ter ostalo sorodstvo.

SPOMIN

13. oktobra bo minilo leto dni, ko si odšel brez slovesa, nasmejan kot vedno, saj si bil prepričan, da se boš vrnil.

Usoda pa je hotela drugače. Naš dom je ostal nem in prazen, prelite solze zaman kličejo našega ljubega sina in brata

Branka Medveda

IZ TOPOLŠICE 184

Ne moremo se sprijazniti z resnico, da te ni in te nikoli več ne bo med nami. Vsi smo te imeli neizmerno radi in trdno smo upali, da boš ohranjal naš topel dom in domačijo.

Hvala vsem, ki mu prižigate svečke in prinašate cvetje na njegov tako prerani grob.

Neutolajljivi: mama, ata, sestri in brata z družinami.

ZAHVALA

V hudem boju s kruto in zahrbtno boleznijo je pred mesecem dni za vedno zaspal naš ljubi mož, ati in stari ati

Jakob Gajšek

rud. upokojenec

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste se ga spomnili, ga pospremili na njegovi zadnji poti in zasuli s cvetjem njegov sedanji dom.

Hvala godbi RLV in Saleškemu očetju za žalostinke. Hvala vsem govornikom za poslovilne besede in duhovniku za opravljen obred.

Žalujoči: žena Anica, hčerki Silva in Cilka z družinama.

ZAHVALA

Ob tragični in težki izgubi

Antona Petkovnika

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi prerani zadnji poti mu darovali cvetje in nam izrazili sožalje.

Iskrena hvala vsem sosedom, ki so nam v najtežjih trenutkih nudili pomoč.

Žalujoči: žena Slava, sinova Janko in Herman z družino.

Spremembe imen organizacij in skupnosti

S sprejetjem odloka o preimevanju mesta Velenje v Titovo Velenje je potrebno izvesti tudi nekatere spremembe v uradnih nazivih sedežev organizacij in skupnosti.

Ker je preimenovano samo mesto Velenje v Titovo Velenje, ne pa tudi družbenopolitična skupnost, to je občina Velenje, morajo vse organizacije in skupnosti, ki imajo v nazivu organizacije označen sedež, to je mesto Velenje, spremeniti svoje uradne dokumente.

Ne spreminjajo se nazivi organizacij, kot občinska konferenca SZDL Velenje, občinska zdravstvena skupnost Velenje, zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje itd. Spremeni pa se naziv Temeljno sodišče v Celju, enota v Velenju, v Temeljno sodišče v Celju, enota v Titovem Velenju; krajevna skupnost Velenje — Levi breg v krajevna skupnost Titovo Velenje — Levi breg itd.

Vse organizacije in skupnosti morajo z dnem uveljavitve odloka obvezno uporabljati spremenjeno ime sedeža. Pečate, pečatnice, napisne table, na katerih je navedeno mesto, morajo spremeniti najpozneje v 6 mesecih po uveljavitvi odloka.

Tiste organizacije, ki so registrirane pri registarskem sodišču, morajo spremembo imena sedeža čimprej priložiti pristojnemu registarskemu organu. Opozoriti je potrebno, da pri tem ne gre za spremembo naziva organizacije, temveč samo za spremembo imena sedeža organizacije. Priglasitev te spremembe je enostavnejša in za spremembo zadostna le sklicevanje na občinski odlok o preimenovanju mesta.

Spreminjanje naziva Velenja kot dela firme oziroma organizacije pomeni spremembo naziva

organizacije po postopku iz 435. člena zakona o združenem delu in drugih predpisih. Takšne spremembe imena organizacije niso obvezne in je odločitev o tem prepustljena organizacijam samim.

Naj s primerom odgovorimo na vprašanje, kdaj je pri organizacijah združenega dela šteti naziv Velenje za del firme ali imena in kdaj le za sedež. Če stoji naziv Velenje pred skrajšano označbo odgovornosti, šteje za del firme. Če stoji za skrajšano označbo odgovornosti, šteje za sedež. Primer: Rudnik lignita Velenje (del firme), n. sol. o., Velenje (sedež). Po 10. oktobru 1981 je pravilno: Rudnik lignita Velenje, n. sol. o. Titovo Velenje. Če pa bi bil izveden še postopek za spremembo firme, pa bi pisali pravilno: Rudnik lignita Titovo Velenje, n. sol. o., Titovo Velenje.

Dokler za družbene subjekte, ki to žele, ne bo opravljen postopek za spremembo firme ali imena, je potrebno zanje še vedno uporabljati dosedanje firme ali imena, npr. Postaja milice Velenje, Zdravstveni center Velenje, Ljubljanska banka — Temeljna banka Velenje, Projektivni biro Velenje ipd.

Pričakujemo in priporočamo, da se organizacije odločijo za takšno spremembo. Zlasti priporočamo to organizacijam in družtvom, katerih dejavnost oziroma sedež je omenjena na mestu Titovo Velenje, npr. gasilsko društvo, planinsko društvo.

Pojasnila o morebitnih nejasnostih daje komisija za ureditev pravnih vprašanj v zvezi s preimenovanjem mesta Velenje v Titovo Velenje pri skupščini občine Velenje, telefon 851-200.

Odbor za preimenovanje Velenja Komisija za ureditev pravnih zadev

Šaleška dolina

Dnevi jugoslovanskega filma

Vabimo vas na tradicionalne Dneve jugoslovanskega filma, ki bo od 19. do 24. 10. t. m. v vseh kinematografih občine Velenje. Izmed 24. filmov letošnjega Pulja, smo jih izbrali sedem, ki predstavljajo vse žanre jugoslovanskega filma:

PADEC ITALIJE, režiserja Lordana Zafranovića, je vojna zgodba v obliki kronike, ki temelji na zgodovinskih dejstvih. Ta je bil najbolje ocenjen film na puljskem festivalu. Dobil je zlato areno in nagrado občinstva »Jelen.«

SAMO ENKRAT SE LJUBI, režiserja Rajka Grfića, je ljubzenska drama dveh ljudi povsem različnih mišljenj. Je eden izmed treh najbolj ocenjenih filmov filmske kritike in zelo dobro sprejet od strani občinstva.

GOSTI IZ GALAKSIJE, režiserja Dušana Vukotića, je prvi jugoslovanski znanstveno fantastični film. Posnet je bil v koprodukciji češke kinematografije.

NEKA DRUGA ŽENA, režiserja Miomira Stamenkovića, je ena redkih jugoslovanskih kriminalk, ki je požela mnogo simpatij med gledalci in kritiki.

OBETA VEN FANT, režiserja Miša Radivojevića, je moderna drama o življenju bogaške mladine.

LEV V SRCU, režiserja Mića Miloševića, komedija, ki ponazarja življenje študenta medicine, nastopajo pa priznani igralci.

kot so Milena Đavić in Nikola Simić.

LJUBI, LJUBI, ALI GLAVE NE IZGUBI, režiserja Zorana Čalića, je tretje nadaljevanje filma Nora leta in Prišel je čas, da ljubezen spoznaš. V glavni vlogi nastopajo Dragomir Bojanić-Gidra, Dara Čalenić in drugi.

Iz filma: Padeč Italije

Kulturni center Ivan Napotnik

Razstava akvarelov

V razstavnem prostoru Kulturnega centra »Ivan Napotnik« Titovo Velenje bodo, v petek, 16. okt., ob 19. uri, odprli razstavo akvarelov Aladija Lanca. To bo prva likovna razstava v novi sezoni.

Aladin Lānc se je rodil leta 1917 v Puli. Na akademiji likovnih umetnosti v Beogradu, na Dunaju in v Ljubljani je študiral kiparstvo, vendar se že vrsto let ukvarja predvsem s slikarstvom. Danes živi v Kamniku, sicer pa je slikar dolga leta preživel v Šoštanjju in se še danes smatra za Šoštanjčana. Ukvarja se s čistim akvareloom in nekateri kritiki ga uvrščajo med naše najboljše akvareliste. Na razstavi v Titovem Velenju se bo predstavil s 50 deli.

Priljubljena spremljevalka umetnikovih likovnih prizadevanj je tudi poezija. Lančeve pesmi so izšle po različnih revijah in časopisih. Revija »Beseda« mu je leta 1947 podelila Prešernovo nagrado za najboljšo pesem, združuje fakultet v Beogradu pa prvo nagrado za pesem »Trstu«. Pred leti smo na celjskem gledališkem odru lahko gledali tudi »Živo kri«, upodobljeno po Lančevi pesnitvi.

Ob otvoritvi bo govoril dr. Cene Avguštin, priložnostni kulturni program pa bosta izvedla kitarista Jerko Novak in Igor Saje. Pokroviteljstvo so prevzele Termoelektrarne Šoštanj, izdajo kataloga pa so omogočili še: Merx Šoštanj, »Vegrad« Velenje, Ivan Škotnik, iz Raven in krajevna skupnost Šoštanj.

Dobili derbi

Podobno kot igralke Velenja so tudi Šoštanjčani razveselili svoje navijače v petem kolu, saj so v Škofji Loki zmagali v slovenskem derbiju. Igralce Jelovice so premagali z rezultatom 27:22, po prvem polčasu pa je bil rezultat neodločen 10:10. Kot že rezultat pove, so igralci Šoštanja odlično zaigrali v drugem polčasu in tako povsem zasluženo odnesli iz Škofje Loke dve točki.

Za Šoštanj so bili strelci: Potušek 14, Stvarnik 4, Skornšek in Toplak po 3, Javornik 2 in Podgoršek 1. V soboto se bodo igralci Šoštanja sestali z ekipo Dubovac iz Karlovca. Tekma bo v soboto ob 19. uri v Rdeči dvorani v Titovem Velenju.

zeleni vlak

Nov zeleni vlak od 5. 10. 1981 dalje

Na relaciji: TITOVO VELENJE—LJUBLJANA

Vozni red:

6.30	Titovo Velenje	↑ 17.10
6.45	Smartno ob Paki	16.54
6.59	Zalec	16.39
7.11	Celje	16.30
8.30	Ljubljana	15.10

RAŽEN OB SOBOTAH, NEDELJAH IN PRAZNIKI

Nogomet

Vendar zmaga

V 9. kolu so nogometaši Rudarja končno le zmagali. Moštvo Kikinde so premagali z rezultatom 2:1. V nedeljo Velenjčani sicer niso ponovili tako dobre igre kot v nekaterih prejšnjih kolid, prav tako si niso ustvarili toliko priložnosti za zadetek. Toda tokrat so nasprotniku zabili dva zadetka in osvojili dve točki.

Srečanje je bilo na začetku slabo, brez pravih udarcev proti enim ali drugim vratom. V 16. minuti pa je Čelič nepravilno zastavil gostujočega napadalca. Igralci Rudarja so postavili živ žid, levo krilo Kikinde je streljal v žid, zoga je spremenila smer in vratar Stojanovič, ki je mislil, da bo šla proti njegovi levi strani, je bil nemočen. Vodstvo gostov igralcev Rudarja ni zmedlo. Nasprotno. Zaigral so veliko bolje kot v prvih minutah in že osem minut kasneje izenačili. Gol je z glavo dosegel Čelič po izredni podaji Narandže iz prostega strela. Po izenačenju so igralci Rudarja zaigrali še poletneje, s takšno igro nadaljevali tudi na samem začetku drugega polčasa in v 54. minuti je Buškovič z močnim udarcem s kakšnih desetih metrov zapečatil usodo gostov.

vodstvu. Gostje so imele najboljšo igralko v vratarji, ki so ji gledalci nekajkrat zasluženo ploskali. zadnje minute prvega polčasa so pripadle domačim igralcem, ki so ta del igre dobile z rezultatom 13:12. Toda gostje so na samem začetku drugega dela igre izenačile in takoj nato povedle. Do sredine drugega polčasa sta se ekipi spet izmenjavali v vodstvu, nato pa so igralke Velenja zaigrale bolje v obrambi in z nekaj nasprotnimi napadi ušle gostjam kar za pet zadetkov, na koncu pa so zmagale z rezultatom 28:24.

Že peta zmaga

Igralke Velenja so že petič v tem prvenstvu razveselile svoje ljubitelje.

Preteklo soboto, v petem kolu, so se v Rdeči dvorani sestale z Mlinoteštom iz Ajdovščine. Srečanje je bilo v prvih tridesetih minutah zelo izenačeno, saj sta se ekipi nenehno izmenjavali v

Rdeča dvorana

Četverboj narodov

Te dni bo v Sloveniji tradicionalno srečanje rokometnih reprezentanc Jugoslavije, Zvezne republike Nemčije, Danske in ČSSR. To bo že trinajsti »četverboj narodov«, ki vsakokrat pritegne veliko število gledalcev. Letošnji turnir bo potekal v treh mestih. V Titovem Velenju, Ajdovščini in Ljubljani. Prav prvi tekmovalni dan bo na sporedu v Rdeči dvorani v petek, 16. oktobra, ko bo tudi slovesna otvoritev turnirja, nato pa si bodo gledalci lahko ogledali dve srečanja, in to ZRN:ČSSR in Jugoslavija:Danska.

Vse ekipe bodo nastopile z najboljšimi igralci. V jugoslovanski vrsti bomo lahko med drugim videli Radženičevića, Zovka, Obrana, Elezovića, Isakovića, Krivokapića in Vlada Bojovića. Našo reprezentanco

vodita Pokrajac in njegov pomočnik Živkovič, nekdanja »zlata dečka« — člana jugoslovanske rokometne reprezentance, ki je osvojila leta 1972 v Münchenu zlato medaljo. Reprezentanco Zvezne republike Nemčije pa vodi Štendl, ki je bil v Münchenu trener naše moške vrste.

Kdo bo zmagovalec letošnjega srečanja, je seveda težko napovedati. Naša ekipa je v prednosti morda zato, ker bo igrala pred svojimi gledalci, toda igralci ZRN so sedanji svetovni prvaki, pa tudi reprezentantje ČSSR že imajo v svoji vitrini zlato medaljo. Danci pa so tudi že bili drugi na svetu.

Skratka, v Rdeči dvorani v Titovem Velenju bomo jutri, v petek, videli vrhunski rokomet. Slovesna otvoritev turnirja bo ob 17. uri.

Teden varstva pred požari

Letošnje akcije v tednu varstva pred požari, ki jih organizira Občinska gasilska zveza Titovo Velenje, bodo potekale pod skupnim naslovom: »Varnost pred požarom — naša vsakdanja skrb«. In sicer bo del programa naslednji:

- 20. oktobra popoldne sektor-ska vaja na območju Titovega Velenja
- 22. oktobra popoldne sektor-ska vaja na območju Šoštanj
- 23. oktobra popoldne demonstracijska vaja s prikazom gašenja s pomočjo penilnih sredstev.

Prav tako pa bodo gasilska društva organizirala po šolah

in krajevnih skupnostih predavanja s področja požarne preventivne.

nas čas

»NAS ČAS« glasilo SZDL izdaja Center za informacije, propagando in založništvo Velenje p. o. Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAS ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965: do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstidnevnik »SALEŠKI RUDAR«, kot tednik pa izhaja »NAS ČAS« od 1. marca 1973 naprej.

UREDNIŠTVO: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek in Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtnih. Uredništvo in uprava Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 850-087, 850-316 in 850-317. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje. Cena posameznega izdava je 7 dinarjev, letna naročnina pa 300 dinarjev (za tujino 600 dinarjev). Ziro račun pri SDK, podružnica Velenje, številka 52800-603-38482. Grafična priprava, tisk in odprema: ČGP Večer, Maribor. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Za »NAS ČAS« se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 z dne 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.

gorenje
VELENJE
IN
VRBAS
BANJA LUKA

VAS VABITA NA

SEJEM

V DRUŽBENEM DOMU NA PREVALJAH

od 10. do 25. oktobra 1981

RAZPRODAJA OPUŠČENEGA PROGRAMA DIV 80

GORENJE IN VRBAS skupaj opremita dvosobno stanovanje novega naselja JAVORNIK!